

PROUD !

Magazine

PORTRÆTTER

MØD 5 FORSKELLIGE REGNBUEFAMILIER

LGBT-HELTEN GØR STATUS

SØREN LAURSEN

FREMTIDEN

NÅR LARS OG BO KAN LÆGGE EGNE ÆG

ANMELDELSER

PATRIK 1,5

TICK TOCK LULLABY

THE KIDS ARE ALL RIGHT

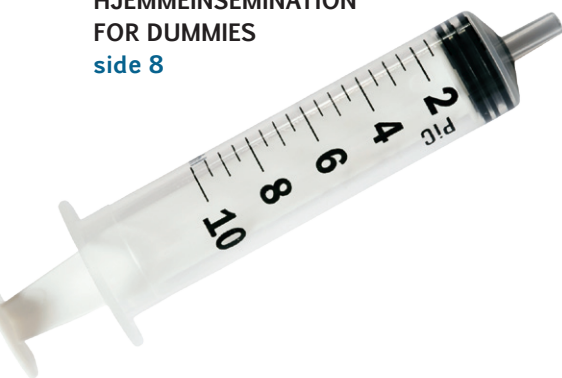

REGNBUEFAMILIE

anno 2011

INDHOLD

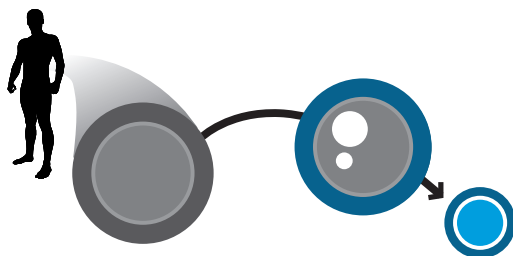
Gør-det-selv guide
**HJEMMEINSEMINATION
FOR DUMMIES**
side 8

5 hurtige
**HVORFOR OG HVORDAN
FÅR HOMOER BØRN?**
Søren Laursen, LGBT DK
side 4

Annelysen
**SKAL LARS LAVE
BØRN MED BO?**
side 36

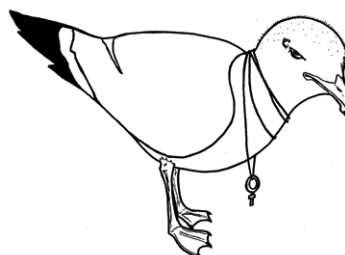
Hvor mange mødre er
der i din familie?

Ingen
1
2

Klummen
NÅR REGNBUEFAMILIENS FARVER BLEGNER
side 34

Månedens homodyr
LEGENDEN OM DE LESBISKE HAVMÅGER
side 11

Tema **REGNBUEFAMILIEN ANNO 2011**

**2 + 2
= FAMILIE**

side 12

**WEEKENDMOR VED
ET TILFÆLDE**

side 18

**DA FAR BLEV
TIL MOR**

side 20

**FAR, FAR, TERRIER
OG BARN**

side 24

**EN DONOR ER EN
RAR MAND ...**

side 28

PROUD! Magazine
 info@proud.dk
 proudmagazine.dk

Redaktion

Tine Kristensen
ansvarshavende redaktør

Skribenter

Dea Daily
 daily@proud.dk

Anne O'Manne
 anne@proud.dk

Ina Frandsen
 inafrandsen@gmail.com

Layout

Tine Kristensen

Tegner

Stine Spedtsberg
 stinestregen.dk

Foto

Anne Lee
 helloyou.dk

Fotoredigering

Adam Ryager Høj
 adamhoej@gmail.com

Abonnement

Tilmeld dig nyhedsbrevet på proud.dk og få den digitale udgave af magasinet tre dage før alle andre. Det trykte magasin kan kun købes i løssalg på proud.dk

Næste nummer udkommer

4. april

Annoncering

Kontakt info@proud.dk for info om annoncering. Vi giver rabat til non-profit og samarbejdspartnere.

PROUD! Magazine er trykt på miljøvenligt papir.

For første gang er PROUD! Magazine udkommet på papir. Måske sidder du selv med et eksemplar lige nu, måske læser du med på skærmen i stedet for. Uanset hvad er jeg neglebiddende spændt på, hvordan du og landets øvrige homoer, bier og transer tager imod den 2. udgave af magasinet.

PROUD! Magazine har denne gang rettet opmærksomheden mod den danske regnbuefamilie anno 2011. Hvordan står det til med familiernes rettigheder? Hvordan kan man gribe familie-projektet an? Hvad hvis det hele går skævt, og hvad er mon i vente for os i fremtiden?

Redaktionen har ledt højt og lavt efter regnbuefamilier, der ville fortælle resten af homo-Danmark om netop deres valg og hverdag. De fleste ville helst have fred, og jeg forstår dem godt. Vi ønsker bare at være som alle andre, og det gælder også de familier, du kan møde her i magasinet. De smører madpakker, henter ungerne i børnehaven og er helt pjattede med deres skønne afkom, ligesom enhver gennemsnitlig far-mor-og-børn-familie. Men deres rettigheder er desværre langt fra de samme:

Et barn har én far og én mor. Med venlig hilsen Loven.

Hvis vi vil opnå samme rettigheder for vores flerfarvede familier, er normalitetens synlighed en vigtig faktor. Jo mere åbenlyst, det bliver for omverdenen, at regnbuefamilien er en familie som alle andre, og dens medlemmer derfor fortjener at få beskyttet sine rettigheder, jo tættere er vi på målet. Så selvom vi gerne bare vil have lov til at have vores familier i fred og instinktivt beskytter børn og privatliv, er det vigtigt at familier som dem, du kommer til at møde i denne udgave af PROUD! Magazine, er villige til at stå frem og fortælle deres historie.

Jeg er meget taknemmelig over, at de gør det og håber, at du som læser bliver rørt, underholdt og måske endda inspireret af dem.

Også tak til alle bidragsydere, annoncører og støtter - uden jer var der ikke noget magasin.

Tine Kristensen
 Ansvarshavende redaktør

Hvorfor og hvordan får homoer børn?

5 HURTIGE. Vi har gjort en ihærdig avlsindsats i århundreder, men først nu eksploderer antallet af homoseksuelle par, der får børn. Søren Laursen er retspolitisk talsperson for LGBT Danmark på familieområdet og er en mangeårig forkæmper for regnbuefamiliens rettigheder. PROUD! Magazines *Departement for Dumme Spørgsmål* har stukket fingeren i jorden – eller, i Søren – for at tage temperaturen på regnbuefamilier anno 2011. *Af Dea Daily*

Hvor mange mødre er der i din familie?

Ingen

1

2

” LOVEN ER TIL FOR AT HJÆLPE, NÅR LOKUMMET BRÆNDER, INGEN HAR BRUG FOR LOVE, NÅR DET GÅR GODT. HVIS VI KUN ANERKENDER TO UD AF TRE ELLER FIRE PARTER JURIDISK, SÅ ER DER ALTSÅ NOGEN, DER IKKE ER BESKYTTET. DET ER DESVÆRRE OFTE DET VI SER, NÅR BØSSER FÅR BØRN MED TO KVINDER. ”

- Søren Laursen om den nuværende familiedefinition i dansk lovgivning.

1 Det sker af og til, at kendte homoer står frem i pressen med den holdning, at homoseksuelle ikke har ret til at få børn. Har vi det?

»Nej, jeg er helt enig med de folk, og jeg mener det samme i forhold til heteroseksuelle. Der er ingen, der har RET til at få børn. Men vores sag er, at vi i mange år kæmpede for at få hjælp til at få børn i form af kunstig befrugtning. Der var en forskelsbehandling, og den skulle væk.«

2 Fødselstallet boomer! Har danske homopar altid gerne villet stifte familie, eller er det noget nyt?

»Da jeg var ung og naiv for 15 år siden og startede med at beskæftige mig med det her, troede jeg først, at det havde noget med Danmark at gøre, fordi vi havde så gode forhold. Men man ser det samme i resten af den vestlige verden, og så må man stille sig selv spørgsmålet: hvorfor?

Vi tilpasser os. Det er ikke sådan, at jeg sætter mig ned og tænker: nu vil jeg have et barn, jeg skriver en punktplan. Nej, man ser på sine omgivelser og bliver inspireret. De har børn, var det mon noget for mig? Det er det, der skaber en udvikling. I starten var

det dem, der havde et *meget* udtalt ønske, som måtte se og gå vejen. Nu er det nærmest mainstream for homoer at få børn.

Nu ser vi i miljøet, at folk render rundt med deres unger, og enhver der springer ud nu forholder sig til, at det kan lade sig gøre at få børn. Man kan i hvert fald konstatere, at fødselstallet vokser og vokser, og jeg tror, det er fordi, vi lærer af hinanden.

Da jeg sprang ud, var det en del af det, at man fraskrev sig den traditionelle familie - man valgte en anden vej. Nu finder man en måde at få børn på.

I Danmark havde vi et lokalt babyboom blandt lesbiske i 1970'erne. En kvinde ved navn Ninna Arbo havde et privat donorkorps af bøsser, som leverede sæd til lesbiske. Det blev der en hel del børn ud af. Men der kom et tidspunkt, hvor vi pludselig stod overfor HIV og AIDS, og det var umuligt at kontrollere i et privat donorkorps, så det måtte stoppe.

Senere begyndte man at bruge klinikker, men i 1997 blev forbudet imod kunstig befrugtning indført, og så havde vi en lang periode med det. Det store boom er først kommet i løbet af 1990'erne og sidenhen.«

3 Lesbiske par har det vel lidt nemmere end bøsser, når det handler om at sætte børn i verden. Hvordan bærer fyrene sig typisk ad?

»Det er et meget minefyldt område! Lesbiske klarer det selv, hvis de har adgang til donorsæd, bøsserne bliver nødt til at få en udenforstående til at føde barnet.

Der er nogle forskellige muligheder. Den mest brugte er at lave en udvidet familie, hvor man får børn med en veninde eller et lesbisk par. Nogle gange får folk også børn med en heteroseksuel kvinde, der ikke vil vente på prinsen på den hvide hest og søger en bøssefar til barnet i stedet for.

Det er måder, hvor man bliver nødt til at involvere nogen, der ikke er en del af ens kærlighedsliv, det inderste privatliv. Man er nødt til at engagere sig med nogle andre, og det kan man sagtens, men det er måske en anden form for familie end den, man har i tankerne som udgangspunkt.

Så er der rugemoderskab, eller surrogatmoderskab. Det er en metode, som bliver mere almindelig både blandt os og heteroer. Her får man en tredje person til at føde barnet til sig, men uden at vedkommende er forælder til barnet. Det bliver af

VIDSTE DU AT ...**... LGBT Danmark (tidligere LBL) overvejede at åbne en inseminationsklinik midt i 1990'erne?**

Man havde set i ånden, at Folketinget ville kunne forbyde kunstig befrugtning af lesbiske, og da forbudet kom i 1997 kiggede Søren Laursen og en række andre nærmere på mulighederne. Aktivisterne turde dog ikke føre idéen ud i livet, fordi det er svært at håndtere en sædbank, særligt da HIV-problematikken var større end den er i dag.

... ordet "hjemmeinsemination" er fostret i Søren Laursens hjerne?

Under den skoldhede debat om lesbisk inseminationsret i midten af 1990'erne talte man meget om »køkkenbordsinsemination«.

Han syntes, det lød for snusket og uværdigt, og begyndte at bruge sit eget ord i stedet for. Nu er hjemmeinsemination som bekendt en helt almindelig term. Det samme gælder ordet "medmor", som takket være Søren Laursen har erstattet det noget mere kliniske »ikke-biologiske mor«.

... surrogatforældreskaber er tilladt i Spanien, England og Australien?**1970'erne**

Ninna Arbo organiserer et privat donorkorps af bøsser, som muliggør mange solskinsbørn hos lesbiske par.

nogen opfattet som kontroversielt, og det kan det også godt være., Der er jo eksempler på decideret udnyttelse af kvinder i fattige lande, som tjener til livets ophold på den her måde. Men når det er sagt, er det også vigtigt at huske, at man kan være surrogatmor af altruistiske årsager - som en god gerning.

Det er måske en måde som er tættere på det, mange har ønsket sig i forvejen, men det er først begyndte at komme frem nu. Jeg har ikke hørt om danske bøssepar, der har brugt surrogatmødre indtil for et par år siden, selvom det har eksisteret i vores nabolande.

Retssituationen er desværre ikke så god på området endnu. Surrogatmoderskab er ikke forbudt, fordi det er svært at forbyde en kvinde at blive gravid. Men man har forbudt alt muligt omkring det: man må ikke indgå kontrakt, betale penge og flere andre ting. Så de facto er surrogatmoderskab forbudt i Danmark, men det sker alligevel.«

4 Hvordan står Danmark sammenlignet med resten af verden, når det gælder homoer og børn?**1994**

Folketinget i Danmark behandler et lovforslag, som skal forhindre f.eks. lesbiske i at få kunstig befrugtning. Det daværende LBL banker hårdt i bordet, og Søren Laursen, som dengang var formand, gifter sig med næstformand Birgitte Echwald for at illustrere det tåbelige i forslaget. Det lykkes at få ét medlem af Etisk Råd til at skifte mening, og det er nok til at forhindre et forbud.

»I praksis hører jeg, at det går rigtig godt hos familierne og i vuggestuer, børnehaver og skoler. Der er dog stadig en masse papiarbejde, hvor der står far og mor i stedet for forælder 1 og forælder 2. Der er også eksempler på, at det elektroniske system checker cpr-numrene, og at det derfor har været umuligt at føre en medmor på papirerne. Det er åndsvagt, at der stadig ikke er ryddet op den slags.

Lovgivningsmæssigt står vi ret pænt og er meget lige med andre lande, men der er områder, som ikke er gode nok endnu. Medforældre kan for eksempel kun få anerkendt forældreskabet via stedbarns-adoption. Vi skal ind under børneloven!

Nu har vi fået lavet det sådan i Danmark, at forældre godt kan have samme køn, men man taler stadig kun om to forældre, selvom vi har mange familier med tre eller fire. I virkeligheden bliver man nødt til at nuancere forældreskabet i børneloven: der er både det biologiske, sociale og juridiske forældreskab.

Det er ret almindeligt i Danmark, at vi går fra hinanden – både iblandt heteroer og

1970

1990

1997

Gravøl! Kunstig befrugtning af lesbiske og enlige bliver forbudt ved lov.

hos os. Loven er til for at hjælpe, når lokummet brænder, ingen har brug for love, når det går godt. Hvis vi kun anerkender to ud af tre eller fire parter juridisk, så er der altså nogen, der ikke er beskyttet. Det er desværre ofte det vi ser, når bøsser får børn med to kvinder.

Når man ikke ønsker at se hinanden, kan man ikke lige lave en fornuftig aftale over en øl, og det går sædvanligvis rigtig dårligt i de situationer. Der sker det, at folk mister kontakten til deres børn, og det er forfærdeligt for alle parter.

Det er vi nødt til at gøre noget ved, og det mener jeg, der bør være det næste skridt. Men selv progressive mennesker kan have svært ved at håndtere, at børnefamilier og forældreskab er noget andet og mere i dag, end det var i gamle dage.«

5 Kommer vi homoseksuelle nogensinde til at kunne adoptere børn på lige fod med heteroseksuelle?

»Adoption blev først tilgængeligt i foråret 2010 her i Danmark, og vi har endnu til gode at se, hvordan det vil gå. Tidligere har der været eksempler på homoseksuelle, der

har adopteret som enlige, men når barnet kommer fra udlandet, kan en partner ikke stedbarnsadoptere og blive juridisk medforælder.

Med adoption er det sådan, at det handler MEGET om, hvor du befinder dig. I England er der masser af homoseksuelle, der adopterer, fordi man har så mange forældreløse børn. Det fungerer på grund af deres sociallovgivning, fordi man tvangsfjerner børn meget hurtigere der, end man gør herhjemme.

I Skandinavien er det straks sværere. Svenske homoseksuelle har haft adgang til adoption siden 2003, men ingen har rent faktisk adopteret endnu!

Vi henter børn i fjerne lande, hvor man indgår aftaler med myndigheder og børnehjem. Men deres syn på homoseksuelle er ofte anderledes end vores, og det betyder, at man sjældent accepterer adoption til par af samme køn.

Generelt er adoptionsområdet for nedadgående, og det bliver nogle gange brugt som argument for, at vi ikke skal begynde at blande os. De fleste af vores adoptivbørn

kommer fra Asien, men det er lande der i vid udstrækning er blevet moderne.

Der vil desværre stadig være uendeligt mange børn, der er forældreløse, men vi skal muligvis finde dem andre steder, og vi har svært ved at lave nye aftaler.

Nu glæder jeg mig til at se, hvad der vil ske i Danmark på det her område. Det kommer meget an på de organisationer, der formidler. Det er dem, der har kontakten til børnehjemmene. Men jeg ved da, at der er folk nu, som er ved at blive godkendt som adoptanter. Jeg forventer ikke, at der problemer med det, der foregår i Danmark. Vi bliver behandlet på lige fod med alle andre i systemet. Men om nogen er i stand til at finde lande, der vil tillade adoptionen, det vil tiden vise.«

1999

Jordmoderen og homoaktivisten Nina Stork åbner sin fertilitetsklinik på toårsdagen for forbudet. Hun kan omgå loven, fordi hun er jordemoder og ikke læge. Hendes arbejde er en torn i øjet på mange politikere, og Stork Klinik bliver udsat for ihærdige forsøg på lukning, men uden held.

2006

Med én stemmes flertal bliver inseminationsforbudet ophævet. Det er niende gang, nogen stiller forslag om det i Folketinget. Sejrsøl!

2000

En række politikere med Tove Videbæk i front forsøger at få indført en yderligere stramning af forbudet. Målet er at forbyde AL insemination af lesbiske, herunder også den, Stork Klinik tilbyder. Lovændringen bliver forkastet i sidste øjeblik, fordi Socialdemokraterne ikke vil stemme for, når der er brugerbetaling involveret.

2000

1999

Homoseksuelle får mulighed for at stedbarnsadoptere. Det er fortsat den eneste måde at gøre partnere af samme køn til juridiske forældre på.

2010

2010

Det er nu officielt muligt for homo-seksuelle at adoptere børn fra ind- og udland.

2009

Adoptionsloven bliver ændret, så medmødre også kan få de to ugers »fædreorlov« og ikke behøver at være 25 år.

Gør-det-selv insemination for dummi

Alt bliver bedre, hvis det er hjemmelavet. Banankage, et brændeskur og måske også BØRN. I hvert fald kan det være hyggeligt at producere dem derhjemme i trygge rammer. Men som alt andet gør-det-selv-arbejde kræver et børneprojekt visse redskaber - her har du en guide til, hvad du bør have ved hånden til hjemmeinseminationen. *Af Dea Daily*

Engangssprøjte

På apoteket kan du købe en steril engangssprøjte, der kan anvendes til så forskellige gøremål som pindsvineungefodring og insemination af det menneskelige hundyr.

Sprøjten er selvfølgelig et værktøj af afgørende vigtighed, når man kaster sig over et hjemmeinseminationsprojekt.

Kleenex

Flere steder i processen har I en reel risiko for at ramme ved siden af. Vær derfor beredt med Kleenex-servietter eller en fugtig klud, så jeres insemination ikke bliver noget gratværk.

Glidecreme

Glidecreme er for insemination, hvad karburatorsprit er for en Golf II fra 1987 om vinteren. Det hele kører bare meget bedre og rarere.

Voksdug

Om få timer skal I måske spise ved det selvsamme bord, som du lader dig inseminere på.

Af hygiejnehensyn er det derfor en god idé at brede en voksdug ud på forhånd.

Lav eventuelt en flot blomsterdekoration eller en sjov ting i ler, når den praktiske rædsel alligevel er fundet frem.

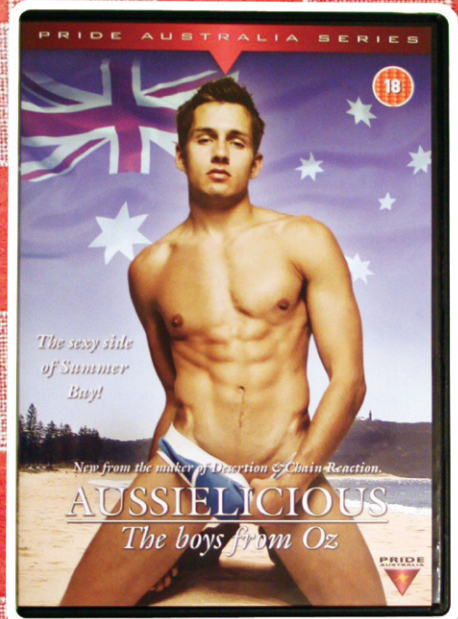

Kop

Til at opsamle og opbevare sæden, behøver du en cylinderisk beholder. Skal indholdet transporteres, kan du med fordel vælge en beholder med låg.

Små pesto-glas er velegnede, fordi de har en passende dybde i forhold til længden på engangssprøjten.

Husk! Sædcellerne overlever længst ved kropstemperatur, så hold gerne klatten varm ved at transportere beholderen i armhulen.

Billed-Bladet e.l.

Når sæden er placeret, hvor I vil have den, skal modtageren helst lige forholde sig lidt i ro, så projektet ikke falder på gulvet.

Er der tale om en lebbe af den rastløse slags, kan man med fordel have nyeste eksemplar af Billed-Bladet indenfor rækkevidde.

Barndommens Gade med Anne Linnet på vinyl

Giv jeres barn den bedst mulige start på livet og sørg for en god stemning under inseminationen. Alle ved, at Anne Linnets blide røst er garanteret for netop det.

Men gem Marquis de Sade-pladerne til de dunkle lege i soveværelset og spil i stedet »Barndommens Gade«, »Sovende pige« og de andre Ditlevsen-perler.

Bøsseporno

Alle gode gerninger kræver en indsats, men det behøver jo ikke være en sur pligt at donere sæd. Undgå præstationsangst med dvd'en »Aussielicious« om spændstige mænd på en sandstrand.

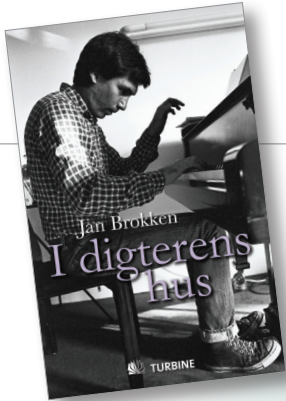
De hjælper dig med at overstå arbejdet hurtigt og effektivt, så du ikke sidder tilbage med gokkealbue og en tom kop.

Duftlys med lavendel

Stemning, stemning, STEMNING.

Fire rigtig gode gaveideer fra TURBINE forlaget!

Roman

I digterens hus

“I digterens hus” er en roman, der er baseret på virkelige hændelser. Det er en livshistorie om den homoseksuelle og fantastiske pianist Yuri Egorov. Forfatteren Jan Brokken var en af Yuri Egorovs nærmeste venner, og romanen er en sammensmeltning af fem

historier: historien om venskabet, historien om en flugt fra Sovjet, historien om en pianist, historien om en tilværelse og historien om en tid. Kort sagt: “I digterens hus” er en personlig, rørende, gribende og virkelig beretning historie om klassisk musik, aids-udbruddet i 80’erne, det homoseksuelle miljø i Amsterdam og betingelser for kunstnere i Sovjet.

Youri Egorov døde i 1988 af aids. Han blev 33 år gammel.

436 sider. Pris: 299,- kr.

Ungdomsroman

Mellem to verdener

“Mellem to verdener” af Aline Sax er en smuk, realistisk ungdomsroman om udvandring til Amerika og om en langsom erkendelse af homoseksualitet. Det er en overbevisende fortælling sat i tiden omkring starten

af det 20. århundrede. En historisk roman om homoseksualitet og om det at lede efter sig selv, om venskab og om kærlighed.

372 sider. Pris: 299,- kr.

Børnebog om undfangelse

Slottet med de mange værelser

Kan børn blive til på andre måder end gennem det gode gammeldags samleje? Børnebogen “Slottet med de mange værelser” af Helene Goldberg og Maruska la Cour Mosegaard giver det enkle

svar: ja, og imødekommer derved de mange familier, der ikke kan genfinde deres historie i de børnebøger om tilblivelse, der findes på markedet.

32 sider. Pris: 150,- kr.

Ungdomsroman

Min far siger, at vi redder liv

I “Min far siger, at vi redder liv” skaber Do Van Ranst en tragikomisk beretning om at vokse op et sted, hvor intet sker, og alting hører op. Den navnløse fortæller beretter ærligt og følsomt om sine første seksuelle erfaringer og

om sine tvivl: Er hun forelsket i sin lesbiske veninde Sue, eller har hun tabt sit hjerte til Zack, der ligesom flere andre bilister kørte ind i hendes families hus – og hvad skulle han i det hele taget nede ved den halvfærdige bro, som ingen steder fører hen?

132 sider. Pris: 199,- kr.

“Bogen er fortalt med en ligefrem brutalitet, den er mættet med antydninger og fornemmelser. Sproget er skarpt og klart. Det er en forunderlig, dyb og billedskabende bog om at blive voksen.”

Steffen Larsen, Dagbladet Politiken

Køb bøgerne i webshoppen www.turbine.dk

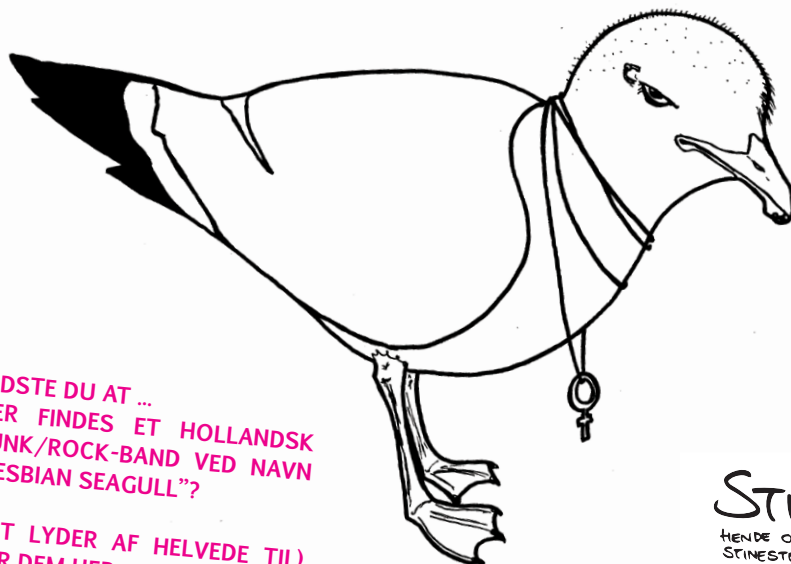
TURBINE

Filmbyen 21, 4. sal | 8000 Aarhus C | www.turbine.dk | post@turbine.dk | 86 12 79 16

LEGENDEN OM DE LESBISKE HAVMÅGER

MÅNEDENS HOMODYR. De deles om maden. Det er bare en udholdenhedskonkurrence. De er forvirrede og fatter ikke, at de har samme køn. Det er en leg. De er gode venner, der hilser på hinanden.

NEJ, om igen forsker-fjolser - de er to dyr af samme køn, der RÅKNALDER. Fordi de ka' li' det. *Af Dea Daily*

VIDSTE DU AT ...
DER FINDES ET HOLLANDSK
PUNK/ROCK-BAND VED NAVN
"LESBIAN SEAGULL"?

(DET LYDER AF HELVEDE TIL
HØR DEM HER >>

STINE
HENDE OURE FRA
STINESTRELEN.DK

I 1970'erne opdagede et hold forskere i USA, at der var en tydelig homoseksuel tendens iblandt kvindelige havmåger. Mellem 10 og 15 procent af bestanden i Vestamerika havde lyst til at flyve væk sammen, vingspids i vingspids – sjovt nok især i det homo-liberale Californien. Siden da har videnskaben forsøgt at genfinde disse dameglade måger for at undersøge fænomenet nærmere, men indtil videre uden held. Måske var det en and.

Men hvis historien er sandfærdig, er der mange måger om den homofile skæbne. Og det er noget frygteligt noget, hvis man spørger nogen. Al Gore for eksempel. Det er synd for dyrene – men iblandt mennesker er homoseksuelle tendenser selvFØLGElig både naturlige og normale.

Indenfor naturvidenskaben har der længe hersket den teori, at homoseksualitet er forårsaget af »noget hormonelt« allerede i fosterstadiet. Miljøforkæmpere påstår derimod, at visse former for forurening efterlader østrogen og dermed gør naturen

mere bøsset. Enten er det vores skyld, at dyr og mennesker bliver homoer, eller også er det naturens egen.

Homoaktivister i USA støtter ikke den forskning, som miljøets fronttropper gerne vil have gennemført. Det eneste formål med at søge en årsag til homoseksualitet er vel at kunne finde en kur, er det forenkede ræsonnement. Lebbe-mågerne skal have lov til at bygge rede i forstæderne, udruge donoræg sammen og flyve til San Fran for at kigge på Priden en gang om året, uden at nogen stiller spørgsmålstegn ved det naturlige i det.

Sandt eller ej, de lesbiske havmåger fik god pr i 1970'erne, ikke mindst med Tom Wilson Weinbergs smukke sang »Lesbian Seagull« fra 1979. Kærlighedssangen kunne også nydes i den sofistikerede tegnefilmsatire, *Beavis and Butt-Head Do America* midt i 90'erne.

MÅGEN

Levested: Vidt og bredt på jordkloden, men helst på sikker afstand af mennesker og andre rovdyr. Øde øer, lossepladser, forladte bygninger og klippestrækninger er nogle af mågernes yndlingssteder.

Livret: Alt lige fra små skadedyr til pomfritter og fiskepinde. Måger er ikke kræsne og har endda udviklet en evne til at filtrere saltvand, så de kan drikke det.

Sociale vaner: Især større arter anses for at være intelligente fugle, som har en kompleks måde at kommunikere på. Måske er det derfor, man ser tydelig tendens til, at måger mobber fremmede dyrearter ud af deres kolonier.

Fysik: Mellemstore fugle, som varierer i størrelse alt efter nøjagtig art. Måger har hypermobile kæbeled, som tillader temmelig grådige bordmanéer.

Levealder: 7-10 år i gennemsnit. Der er dog set eksempler på måger, som har kunnet fejre deres 49 års fødselsdag. Så for tjener man sgu da en stripper.

Bestand: Rigelig, så vidt vides.

2 + 2 = familie

Der findes blinddating. Netdating. Speeddating. Og familiedating, som da Jacob og Erik søgte et andet par at få børn sammen med. De levede en rolig, børnevenlig tilværelse, men manglede en livmoder og ekstra hænder. Pernille og Iben søgte potentielle fædre og var det perfekte match. I dag opfostrer parrene fire-årige Theodor og Martha på ni måneder i fællesskab. *Af Dea Daily*

Foto: Anne Lee/helloyou.dk

»Der er et hus, der brænder, du skal redde det!« råber Theodor med store øjne og peger hen mod en sofapude.

»Baabuuu, baabuu«, siger mor-Iben og tøffer derhen med en brandmandshat på hovedet for at slukke den imaginære ild i samarbejde med drengen.

Snart kommer Pernille og Jacob ind af døren, Jacob med lille Martha i favnen. Han er på barsel, og Pernille kommer hjem fra sit job som systemudvikler. De to par bor ti minutter fra hinanden på Vesterbro i København og ses næsten hver dag, nu da Martha er så lille. Med Theodor fungerer det

sådan, at han er hos sine fædre i fire dage og hos mødrene i ti.

»Det er et udfordrende projekt, man kan ikke bare melde sig ud. Iben sagde det ret tidligt: Nu er vi gift med hinanden! Jeg har et andet ægtepar inde i mit ægteskab., og vi kommer altid til at skulle forholde os til hinanden, også hvis vi gik fra hinanden parvist. Det er spændende,« fortæller Jacob Sander Bojsen, da han har sat sig ved spisebordet.

4 x Skruk

Jacob er gift med Erik, de har været sammen siden 2001. Pernille og Iben er også

gift, de har kendt hinanden siden 2003. Nogenlunde samtidigt blev de to par enige om, at tiden var kommet til at få børn.

»Vi snakkede om det allerede da vi blev kærestes for at lære hinanden bedre at kende. Jeg ville gerne vide, om Iben havde tænkt på at få børn, og da sagde hun: »ja, helt klart«. Jeg var 38 og havde ikke regnet med, at jeg skulle have børn på det tidspunkt. Men hun ville gerne, og hun ville også gerne føde, så jeg hoppede med på vognen,« fortæller Pernille Wiene Rathje. De blev hurtigt enige om, at det ideelle ville være, hvis barnet også havde en far.

Iben, Pernille og Jacob med børnene Theodor og Martha. Erik er også en del af familien, men han var desværre forhindret i at mødes med PROUD! Magazine. Rammen var dog også trang nok uden ham.

»Vi har begge været meget knyttede til vores fædre og været meget glade for dem, og så synes jeg, det er en naturlig ting, at man også ønsker den oplevelse for sine børn,« forklarer hendes kone, Iben, »så for os var det et nemt valg. Det er tit sådan, at kvinder har al magten i familien, men her vælger vi fra starten at lade andre være med til at bestemme.«

Hos Jacob og Erik havde børneemnet også været på bordet i lang tid.

»Vi talte om forskellige konstellationer, for nu havde vi en tilværelse, hvor det

var muligt at få børn. Det småborgerlige, stille liv,« siger Jacob.

Søges: lesbiske til familieprojekt

Pernille og Iben startede deres fader-søgning med at spørge en bekendt, om han var interesseret. Det var han ikke.

»Så måtte vi jo ud og finde nogen til formålet. Vi blev ret hurtigt klar over hvilken model, vi kunne tænke os, for hvis der skulle være en far, så skulle han også være aktiv,« fastslår Pernille.

Det var Jacob og Erik bogstaveligt talt. De brugte onlinegruppen »Aktiv Far« på

Groupcare til at få mere viden om, hvad der ville være det rigtige for dem. Andre bøs-ser med børn delte åbenhjertigt deres erfaringer med dem, og på den måde fandt de ud af, hvad de måske kunne tænke sig, og hvad der i hvert fald *ikke* var for dem.

»Det var svært at sige på forhånd, hvad vi gerne ville, fordi alt var et brud med kerne-familien, som var det eneste, vi selv kendte til. Så det var en øjenåbner,« fortæller Jacob.

De børne-modne mænd indrykkede en annonce i Panbladet om, at de søgte et lesbisk par til med-forældreskab. Der kom ét svar.

»Og det var så dem!« siger Jacob og peger smilende på mødrene til hans børn. De to par mødtes og tilbragte tid sammen for at lære hinanden så godt at kende, at de kunne foretage den svære vurdering: Vil vi have børn sammen med de to?

»For mig var det ret vigtigt, at de havde det samme verdenssyn og samme politiske overbevisning som mig. Det ville være enormt svært for mig at få børn med nogen, som var småracistiske eller ikke satte fællesskabet højt. Det ville jeg aldrig nogensinde kunne bære,« forklarer Iben, som til dagligt sidder i Københavns Borgerrepræsentation for SF.

Det er fedt at dele

Som historien viser, havde de to par det fint sammen og har det fortsat. Det er dog ikke ensbetydende med, at de er bedste venner, men sådan skal det være, fortæller Jacob:

»Det, der holder os sammen, er ungerne. Det er ikke sådan, at vi render hinanden på dørene, når vi ikke er samlet om børnene, og det kan jeg egentlig meget godt lide. Det er dét her, vi har sammen.«

Han er Marthas biologiske og juridiske far, mens Erik er Theodors. Men biologien er underordnet, de føler det samme faderskab for begge børnene. Deres omgivelser

” VI HAR BEGGE VÆRET MEGET
KNYTTEDE TIL VORES FÆDRE OG VÆRET MEGET
GLADE FOR DEM,
OG SÅ SYNES JEG, DET ER EN NATURLIG TING, AT
MAN OGSÅ ØNSKER DEN OPLEVELSE
FOR SINE BØRN. ”

er dog lidt langsomme i optrækket i nogle tilfælde:

»I forbindelse med, at vi har fået Martha, har nærmest alle mine kolleger sagt »nææh, tillykke med, at du er blevet far!« Ja, det har jeg så været i FIRE år. Det har folk meget svært ved at forstå, men det biologiske betyder virkelig ingenting.«

Hvis 35-årige Jacob tænker fem år tilbage og havde haft frit valg på alle familiehylder, så havde han formentlig ikke ønsket sig en to-plus-to-familie:

»Da jeg ikke vidste, hvad det indebar, tænkte jeg vist, at det bare ville være meget nemmere, hvis vi kun var os to.«

Men i dag fortryder han og Erik ingenting. De er tværtimod lykkelige for at kunne dele både besvær og fornøjelser med Pernille og Iben.

»Det er et luksusliv at have børn på den her måde. Vi har rigtig meget tid, hvor vi bare kan være os selv - og samtidig har vi børn. Det synes jeg er ret fedt,« siger han, og Iben supplerer:

»Det har nogle fordele. Vi går ikke fuldstændigt kolde i vores parforhold. Der er mange mennesker, som går nedenunder og hjem, når de får små børn, fordi det ER rigtig hårdt. Vi får masser af hjælp, og det er godt for alle,« siger hun.

Jacob er på barsel i øjeblikket og henter Martha hos mødrene hver morgen, når hun vågner omkring klokken 5.30.

Theodor er på skift fire dage hos sine fædre og ti dage hos Iben og Pernille. Parrene bor kun en kort cykeltur fra hinanden på Vesterbro i København, og det letter logistikken en hel del.

Bare rolig, der findes en manual

Men der kan opstå et uendeligt antal problemer, når to mennesker opfostrer børn. Hos storfamilien på Vesterbro kan man fordoble dem og så gange med to igen. Pernille og Iben kan blive uenige. Jacob og Erik kan blive uenige. Og så kan parrene også blive uenige med hinanden.

Fra LGBT Danmarks side har man forsøgt at imødekomme de oplagte diskussionspunkter bedst muligt ved at lave en såkaldt børnemanual. Det har organisationen faktisk gjort i samarbejde med netop denne familie.

»Man kan have forskellige opfattelser af, hvad der egentlig var aftalen. Da har det været meget rart at have det her dokument at kigge tilbage på. Det er noget af det bedste, vi har gjort,« konstaterer Iben.

Det foregik sådan, at de to par hver for sig udfyldte manualen og gav deres svar på de forskellige spørgsmål. Dernæst sammenlignede de deres manualer, og der var kun én uenighed: hvor gammel Theodor skulle være, før han fik faste dage hjemme hos fædrene. Pernille og Iben skrev to et halvt

år, Jacob og Erik skrev et halvt år.

»Det var der sådan riimelig stor forskel på! Vi havde taget en safe model. Der var nok lang tid, til de skulle have ham fast,« siger Iben.

»Vi havde tænkt, at I havde garanteret havde brug for at sove,« siger Jacob og smiler bredt, mens Pernille byder ind:

»Det fik I ret i!«

Kompromisset blev et år, som kunne tilpasses efter Theodors behov, og så var den ikke så meget længere.

Der er kun TO forældre. Hilsen Loven.

Fire år senere går det fortsat godt med den store familie.

»Der er da ballade ind imellem, men vi klarer det. Det er god træning, man bliver nødt til at være på forkant med tingene,« siger Iben om den daglige logistik med børn frem og tilbage.

Nu da Jacob har barsel, henter han Martha cirka klokken 5:30, når mødrene sender en »nu-er-hun-vågen!«-sms. Far og datter er sammen hele dagen, indtil han kommer tilbage med hende om eftermiddagen eller ved sengetid alt efter familiens øvrige program.

FÆDRE SØGER MOR

Vi er et par på 37 og 30 år, som har kærlighed, lyst og overskud nok til gerne at ville være fædre. Med tiden måske til to børn. Vi er bosiddende i København, fertile, humoristiske, aktive, reflekterende og diskussionslystne med godt socialt netværk, og vi forventer det samme af dig/jer. Vi vil være aktive fædre med halv forældremyndighed og forventer at vi sammen med dig/jer, er fælles om en kærlig, tryk og omsorgsfuld opdragelse. Om du er single, hetero, homo, eller om I er et lesbisk par, er ikke vigtigt, for det er kemien imellem os og forståelsen af hinanden, der tæller. Lad os mødes og se om vi skal være forældre sammen.
Barnevognen@hotmail.com

Erik og Jacobs annonce, som Iben og Pernille så i Panbladet i juni 2005. Det var sådan, de fandt sammen om familieprojektet.

»Jeg synes, vi har gjort det på en meget god måde. Jeg er tilfreds. Grunden til, at det er gået godt for os er også, at vi ikke har været konflikt-sky. Man skal tale rigtigt om, hvad man egentlig vil have og turde at tage tingene op.« lyder Ibens status på regnbuefamilien, og medforældrene nikker.

Én vigtig ting, de fire skulle være enige om på forhånd, var det juridiske forældreskab.

»Noget af det, der var angsten for os var, at vi kunne blive kørt fuldstændigt ud på et sidespor af mødrene, fordi de pludselig flyttede til... Grønland!« siger Jacob men tilføjer, at den frygt er helt ude af billedet nu.

Forældrene er dog ikke i tvivl om, at den store tillid, det kræver kaste sig ud i det, som de har gjort, afholder mange fra at etablere en storfamilie. Hvis den danske lovgivning var gearret til at tilgodese mere end to forældre, var det ikke risikofyldt på samme måde.

»Så ville der nok være flere bøsser, der kunne indgå i en familiekonstellation som vores. Jeg tror, der er mange lesbiske, der fravælger muligheden, fordi der så er en af dem, der ikke kan få forældremyndighed,« vurderer Jacob.

En mor tilovers

Hvis forholdet mellem Pernille og Iben går i stykker, er Pernille rigtig dårligt stillet. Da Iben har båret begge børn, er det også hende, der har det juridiske forældreskab og kan bestemme, hvem børnene må omgås.

»Hvis vi gik fra hinanden og ikke kunne finde ud af det, ville det have helt uoverskuelige konsekvenser. Det ville være meget alvorligt. Mange spørger mig om, hvordan jeg tør kaste mig ud i at få børn uden at have nogen rettigheder. Men jeg lever mit liv efter, hvad jeg håber på i stedet for at frygte det værste,« lyder det roligt fra Pernille.

Og det er tydeligvis et emne, der er blevet godt og grundigt diskuteret hos familien på Vesterbro.

»Min største pligt i verden ville være at sørge for, at Pernille fortsat kan have børnene i sit liv. Det giver mig en særlig forpligtelse til at være særligt ordentlig. Uanset hvor grimt det måtte blive, så SKAL jeg kunne det,« understreger Iben.

Der har ingen barselsorlov været for Pernille udover de 14 dage, hendes arbejdsplads gav af ren goodwill.

»Det var ferie, som de valgte at betale. Når Iben skal føde eller vi har en lillebitte baby, så kan man jo ikke gå på arbejde,« siger Pernille.

Den positive side af sagen er selvfølgelig, at der er ligestilling imellem de to par. Når Pernille undværer barsel, får den biologiske far god tid sammen med barnet.

For at binde familien bedst muligt sammen, også set udefra, har børnene fået Pernilles efternavn og bærer Jacobs efternavn som mellemnavn. Theodor og Martha Bojsen Rathje.

»Det betyder, at der er en synlig forbindelse imellem mig og børnene. Det gør, at jeg ikke bliver mødt med spørgsmål om, hvem jeg nu lige er. Det er tydeligt, at jeg er forælder,« forklarer Pernille.

Og ingen af de fire parter har nogensinde oplevet i praksis, at de ikke er blevet respekteret som fuldgældige forældre.

Giv det en chance

Nu da de er hele otte hænder om to børn, er det nærliggende at spørge forældrene, om de ikke har et tredje barn i tankerne.

»Erik ville sige: NEJ!« udbryder Jacob prompt, efterfulgt af et grin, »men min mor ville sige: JA, kom nu i gang og få en STOR flok.«

Han og de tre øvrige forældre er godt tilfredse med to skønne børn, og det var også planen helt fra begyndelsen.

»Vi kunne ikke sige det med 100 procents sikkerhed, vi var nødt til at vente og se, hvordan det hele følte. Men der var vetoret, og man ville jo aldrig nogensinde kunne sige til Iben: Jamen, det har vi jo aftalt! Hvis hun ikke ville have flere,« siger Pernille og smiler til Iben.

Familiens bedste råd til par, der står med det ene ben inde i et familiesamarbejde som deres, er at komme grundigt rundt i emnerne i Børne-manualen.

»Alt hvad der har med tal at gøre er fuldstændigt åndsvagt ikke at få helt på plads. Det er svært nok med de bløde ting, som ikke kan sættes på formel: opdragelse, grænser, hvordan man skal gøre i de og de situationer. De håndfaste ting skal være HELT klare,« understreger Pernille.

Hun og hendes medforældre er så glade for den vej, de har valgt, at de håber, andre vil overveje den samme mulighed. Også selvom det kan være svært at finde de rigtige mennesker at få børn sammen med.

»Hvis man på nogen måde overvejer at have en far til sit barn, hvis man overhovedet kan FORESTILLE sig det, så vil jeg sige: giv det en chance. Og man skal ikke droppe det, bare fordi, man ikke lige kender nogen. Gør det forsøg på at få det, I allerhelst vil have,« siger Pernille.

Find LGBT Danmarks »Børnemanual« på LGBT.DK/2364

Find gruppen for bøsser med børn på AKTIV-FAR.DK

HOMOFAMILIER.DK

Et nystartet site for homo- og biseksuelle, der søger viden om regnbuefamilier eller gerne vil finde nogen at stifte familie med.

Ferie i børnehøjde

Hos Spies ved vi, hvor vigtigt det er at have de helt rigtige rammer, når man rejser med børn. Derfor har vi et stort udvalg af børnevenlige hoteller, hvor ungerne aldrig keder sig! Her finder de nemt nye legekammerater, og de kan more sig med forskellige aktiviteter og boltre sig på store poolområder. Du finder vores store udvalg på spies.dk – kig blandt andet efter vores populære Sunwing Resort og SunGarden-hoteller.

SUNWING
RESORT

Sunwing Resort er lig med verdens bedste familieferie! Her har vi tænkt på alle de vigtige detaljer – f.eks. sjove og sikre børnepools, veludstyrede lejligheder, børnevenlige restauranter samt underholdning og aktiviteter for alle. Prøv f.eks. Sunwing Resort & Spa Cala Bona (kat. 4+) på Mallorca.

Afrejse 3/5. 1 uge fra **3.249,-** Børn fra 1.350,-

SunGarden

SunGarden er bekvemme og børnevenlige hoteller med mange muligheder, men ingen forpligtelser. Vigtigst af alt er her tid til at være sammen. Her findes selvfølgelig også aktiviteter for store og små, så det er umuligt at kede sig. Prøv f.eks. vores SunGarden SunPark Garden (kat. 4) i Tyrkiet.

Afrejse 28/5. 1 uge fra **3.449,-** Børn fra 1.150,-

Bestil ferien på spies.dk eller 70 10 42 00

SPIES

FERIER DU IKKE VIL HJEM FRA

For fem år siden fik Helle en ny kæreste. Hun var sød, skøn og gravid i tredje måned. Først da Helle stod med lille Celina i armene forstod hun, at hun skulle være medmor. Forholdet er siden gået i stykker, men Helle er og bliver mor.

Af Dea Daily

Ved første øjekast er der ellers ikke meget, der binder hende og fireårige Celina sammen. Med sine lyse krøller og blå øjne kan pigebarnet hurtigt tiltrække sig undrende blikke, hvis koreanskfødte Helle-mor står fast, og der bliver skrig og skrål.

»Jeg har nogle gange været lidt bange for, at Celina ville skabe sig toset i Magasin, når jeg gik hen og tog hende. Jeg ligner jo ikke hendes mor. Sådanne tanker har jeg tænkt: hvad nu hvis folk tror, jeg kidnapper hende!« siger Helle Just i spøg. Men også i alvor. Hver anden weekend er Celina hos Helle i Århus N, resten af tiden hos sin biologiske mor.

»Folks første tanke er ikke, at det er mit barn, fordi vi ikke ligner hinanden. Men når de får historien er der ingen negative reaktioner. Og når jeg henter Celina i børnehaven ved de andre børn godt, hvem jeg er, og pædagogerne er rigtig fine omkring det,« fortæller Helle.

Fuck, nu kommer der et barn!

Celinas biologiske mor havde på egen hånd opsøgt en sædbank for at få et barn. Helle, som dengang var 26 år og boede i Randers, blev weekendkæreste med hende. Der var ingen anden part i graviditeten, og derfor syntes det ukompliceret at få en kæreste og et barn i samme omgang.

»I starten kunne man ikke se det, men hun blev selvfølgelig større og større. Jeg overvejede, hvordan det ville blive, men jeg kunne slet ikke forestille mig, hvordan virkeligheden ville være. Da hun fik veer blev jeg lidt bange!« siger Helle og slår en latter op. Celina kunne selvsagt ikke blive indeni maven for evigt, og Helle blev rusket vågen, da hun som den første stod med den lille pige i armene.

»Jeg tænkte, FUCK, nu kommer der et barn! Nu skal jeg tage stilling til en hel masse ting. Det var vildt

Weekendmor ved et tilfælde

mærkeligt og vildt fantastisk at glo ind i de her øjne,« fortæller Helle, »men da hun blev født kom jeg virkelig i tvivl om min rolle i det her. Jeg følte, hun var min, men jeg følte ikke, at omverdenen mente, hun var min.«

At finde sin medmor-rolle

Hurtigt måtte Helle gøre op med sig selv, om hun ville være en del af den lille familie eller ej. Hun sprang ud i det, men især da Celina var spæd var Helle usikker på sine magtbeføjelser og følte sig ikke ligeværdig med den biologiske mor.

»Selvom jeg følte, at det her barn var lige så meget mit, som det var hendes, havde jeg alligevel svært ved at forholde mig til, hvor jeg skulle være henne i det hele. Hvornår kunne jeg tillade mig at banke i bordet, og hvornår skulle jeg forholde mig passivt?« lyder det reflekterende fra Helle Just.

Når sundhedsplejersken kom på besøg tog hun fri fra arbejde, men trådte alligevel et skidt tilbage fra moderdomænet:

»Jeg holdt min mund, selvom det var mig, der havde Celina mest. Det var jo ikke mig, der var moderen. Jeg var ret usikker.« Med tiden fandt hun sit fodfæste i medmor-rollen og lærte at sige til og fra. Men da datteren var halvandet år gik forholdet mellem kvinderne i stykker.

Pligten, der blev til lyst

Til sidst var Celina den eneste følelsesmæssige lim, der holdt Helle og ekskæresten sammen. Hun elskede sin datter, men den lille regnbuefamilie var falmet.

»Jeg ville gerne familien og havde lyst til at se Celina. Min største frygt var, at min eks sagde: hvis du går, ser du ikke Celina mere. Men vi fandt hurtigt ud af, at Celina også skulle være i mit liv,« siger Helle.

Især i starten var det meget svært at undvære den lille pige, som Helle plejede at følge i dagpleje, lægge i seng om aftenen og se vokse sig større hver dag. Nu er hver-

” JEG TÆNKTE, FUCK,
NU KOMMER DER
ET BARN!
NU SKAL JEG
TAGE STILLING TIL EN HEL
MASSE ... ”

dagen nemmere, men Helle-mor kan ikke undgå at gå glip af en masse i datterens liv:

»Når jeg kun har hende hver anden weekend kan hun pludselig nye ord – nogle bedre end andre! Jeg ville gerne kunne følge lidt mere med, ligesom jeg kunne i starten. Men det er prisen.«

På trods af afsavnet i hverdagen, er Helle først og fremmest taknemmelig for, at hendes liv har formet sig sådan, at hun i dag har en datter.

»Jeg ville ikke ønske, at det var gået anderledes. Dengang gjorde jeg det af pligt, fordi jeg havde taget en beslutning, ikke af lyst. Celina var ikke et drømme-

barn for mig i begyndelsen, men det blev hun,« forklarer hun ærligt.

Mor, hvorfor har du skrå øjne?

Helle Just er selv adopteret fra Sydkorea og er derfor vant til, at hun ikke fysisk ligner de mennesker, hun holder af. Engang tænkte hun, at hun netop DERFOR gerne ville have et biologisk barn. Men det ændrede sig med Celinas ankomst.

»Jeg kan jo mærke, at jeg elsker det her barn, selvom hun ikke ligner mig. Det biologiske er ikke vigtigt for at kunne have en relation,« forklarer Helle, men tilføjer, at der er kommet fornyet fokus på dét med at ligne hinanden i kraft af den fire-åriges nysgerrighed:

»Hun er begyndt at spørge ind til, hvorfor jeg har skrå øjne. Og en dag konstaterede hun bare: jeg har ingen far. Nej, det har du ikke, sagde jeg så, du har to mødre. Alt det fylder ikke ret meget i hendes hverdag, men det kan være, at det kommer. Så må vi tage de svære spørgsmål til den tid.«

Helle er 31 år i dag og vil gerne have flere børn, hvis den rigtige kæreste dukker op. Men hun er også godt tilfreds med sin situation lige nu:

»Jeg tror ikke, at jeg havde været mor nu, hvis det ikke havde været for det her tilfælde. Men jeg fortryder ingenting, fordi det har givet mig så meget mere end de fester på GBAR, som jeg nok havde været til i stedet for, når jeg skulle have haft hende.«

Da far blev til mor

Betina rækker en varm, blød og stor kvindehånd frem, da hun åbner døren. Med sine lange, flotte ben og højhælede sko rager hun godt op i entréen, og med en overraskende dyb stemme byder hun mig hjerteligt velkommen indenfor. *Af Dea Daily*

»Godnat Karen. For 1003. gang,« siger hendes kone, Bodil, og vinker familiens yngste i retning af børneværelset. Klokken er blevet 20.30 i Tarms tidszone.

Der er formentlig ikke mange par i Danmark som Betina og Bodil Hvejsel. De lever i et lesbisk forhold, men Betina blev født som en dreng og er i enkelte, fysiske henseender stadig et maskulint væsen. Hun var simpelthen en lesbisk kvinde fanget i en mands krop.

»Hvis jeg skal stoppe det ned i en kasse, så folk kan forstå det, siger jeg, at vi er to lesbiske. Så kan folk forholde sig til det og kan se det for sig seksuelt – for det er som regel det næste spørgsmål: Bruger I den ikke? – Nej, det gør vi ikke,« forklarer hustruen Bodil tålmodigt.

»Men betegnelsen passer nok mere præcist på mig end på dig. Du har også en heteroseksuel tendens, mens jeg altid har været til piger. Men aldrig som en mand, heller ikke da jeg VAR mand. Jeg måtte forestille mig, at jeg var en pige, som var sammen med en anden pige, for at jeg kunne fungere,« byder Betina ind.

Parret har tre børn, Katrine på 11 år, Ida på ni og Karen på syv. Katrine bor i øjeblikket hos sin mor, Betinas ekskone, mens de to yngste er Bodils fra et tidligere ægteskab. De har adresse hos Bodil og Betina ved Vesterhavet, hvor familien for nyligt er flyttet til fra Århus.

Tarm er et rummeligt sted

Siden Betina og Bodil fandt sammen for knap fire år siden, har de valgt at være helt åbne omkring deres usædvanlige familie. Ikke af exhibitionistiske årsager, men fordi det nedbryder fordomme.

»Jeg tror, det er godt for pigerne, at vi gør det. For hvis vi går ud og fortæller om vores liv, så vil naboerne ikke længere have grund til at gætte. Det tror jeg er sundt. Og det viser sig faktisk at holde stik,« siger Betina.

Parret var dog lidt spændte på, hvordan landsbysamfundet ville tage imod dem som tilflytterfamilie. Det er altid en omvæltning at flytte fra én landsdel til en anden, men allerede fra den søndag, hvor de fik en rundvisning på ungerens nye skole, følte de sig velkomne.

»Vi kom anstigende med børn og det hele. Og så sagde vi selvfølgelig, at hvis det blev nødvendigt, ville vi gerne stille os op og fortælle, hvad vi nu var for nogle giraffer. »Jaaeh, men det tror vi nu nok, de kan klaaaare,« fik vi så at vide,« lyder det fra Bodil.

Og hendes kone stemmer i. Det er overhovedet ikke nødvendigt at gøre noget nummer ud af deres regnbuefarver i landsbyen Nr. Bork ved Tarm eller forsvare hverken det ene eller det andet. De deler kvarter med både Jehovas Vidner og personer i Indre Mission, og alle lever i fred og fordragelighed.

»Jeg vil faktisk sige, at reaktionen er mere

” JEG HAR OPLEVET
EKSPEDIENTER, DER STOD
OG SKREG, NÅR JEG
ÅBNEDE MUNDEN, FORDI DE
BLEV FORSKRÆKKEDE.
MEN DET ER
IKKE NOGET NEGATIVT, DET
ER EGENTLIG EN
KOMPLIMENT. MEN DEN HER
STEMME SKAL SGU
LAVES OM. ”

positiv herovre, end den er i Århus. Men det er bagateller, jeg har aldrig rigtigt oplevet noget grimt, fordi jeg er transseksuel. Jeg er bare mig, jeg er bare en pige. Selvom jeg har en dyb stemme. Jeg har oplevet ekspedienter, der stod og skreg, når jeg åbnede munden, fordi de blev forskrækkede. Men det er ikke noget negativt, det er egentlig en compliment. Men den her stemme skal sgu laves om,« siger Betina og krøller munden lidt sammen.

PATTER!

47-årige Betinas stemme er en gave fra naturens side, godt fulgt på vej af daglig rygning i 35 år. Nu har hun skoddet den sidste smøg og venter på sin stemmeoperation. En kirurg skal åbne ind til stemmelæberne i halsen og forkorte dem, imens Betina synger en lille sang. Seks måneder senere bliver adamsæblet barberet kortere.

»Så kommer jeg til at lyde som en værtshusdronning, og det passer mig fint. En ru damestemme,« siger hun.

I snart fire år har Betina været på en hormonkur, som langsomt tvinger hende igennem en kvindelig pubertet.

»Jeg er en 15-årig pige rent udviklingsmæssigt. Og jeg bliver 18. Jeg får lidt mere fedt under huden, og mine bryster bliver måske en anelse større. Men det er småting, der sker fra nu af,« forklarer hun.

Jeg tager mig sammen til at stille Betina et spørgsmål, jeg egentlig har tænkt lidt over forud for interviewet. Har du fået opereret dine bryster større, eller er de kommet via hormonkuren?

»HORMONER!« siger hun med et stort smil og hiver ned i udskæringen på sin kjole, så man kan se det meste af hendes nye – og dog 47-årige – bryster.

»Hahaha, du gik helt i stå!« udbryder hun og griner hjerteligt.

Ja sgu da. PATER!

Men tilbage på sporet. Betina mangler efter eget udsagn kun at få lavet sin udestue om til en indestue. De maskuline drifter blev sat ud af spil allerede få døgn inde i hormonkuren, så der er ikke meget at bruge den til alligevel.

»Den er det største problem, når man

VIDSTE DU AT...

Sexologisk Klinik på Rigshospitalet gav tilladelse til 24 kønsskifteoperationer i årene 2005-2009?

I Sverige er tallet 219 for samme periode. Fire transseksuelle fik afslag i Danmark, mens kun to fik nej til operationen i vores blå-gule naboland.

Kilde: Politiken

**” JEG STOD PÅ VIPPEN.
SKAL JEG SPRINGE UD,
SKAL DET ENTEN VÆRE FRA RINGGADEBROEN
ELLER I LIVET.
JEG VAR MEGET NEDE OVER DET, FOR JEG VAR
BLEVET TUDET ØRERNE FULDE MED,
HVORDAN DET VILLE ØDELÆGGE LIVET FOR MIN
DATTER. ”**

har det ligesom mig. Du hader den, og du hader det fysiske behov, du har. Kvinder fungerer ikke på samme måde, det er ren testosteron,« lyder det fra eksmanden.

Betina vil gerne have fjernet den sidste reminder om sin maskuline fortid. Men der er en vis risiko ved operationen, så den endelige beslutning er ikke truffet endnu.

En ulv i dameklæder

Bodil og Betina har kendt hinanden i mange år. Først som gode naboer, hvor de tit spiste sammen som en storfamilie. Betina blev skilt allerede inden hun sprang helt ud som kvinde, og det gik heller ikke for godt inde hos Bodil og hendes mand Henrik.

»Jeg brugte halvandet år på at prøve at redde deres ægteskab - og så endte jeg med at ødelægge det,« fortæller Betina med et stort grin.

For pludselig skete der noget. Kun få måneder inde i Betinas hormonkur begyndte hendes heteroseksuelle veninde, Bodil, at »opfange signaler fra hende«.

»Jeg sagde: Ej, men du kan jo nok forstå, at jeg ikke kan have følelser for dig, du er min bedste vens kone. Og jeg skal være sammen med en mand,« genfortæller Betina, som på Sexologisk Institut var blevet overbevist om, at det »normale« ville være at leve sammen med en mand, når hun fik en kvindelig fysik.

»Vi sidder på altanen og diskuterer frem og tilbage. Så kigger jeg Bodil i øjnene, sådan dybt, bare lige en brøkdel af et sekund. Og BAM, så står der en havetrold bag ved mig med en stor hammer,« siger Betina og sender sin kone et ømt blik, »det er ikke bare noget med at jeg synes Bodil er sød eller smuk, som en flirt nogle gange starter. Jeg vil giftes med hende, jeg vil have børn med hende, jeg vil leve og dø med hende, jeg vil det HELE.«

Det var ikke godt. Selvom det føltes sådan. Bodil havde jo mand og børn, og Betina havde netop bevæget sig ud på en lang og svær personlig rejse med fysisk kvindelighed som destination. Men i følelsernes og tiltrækningens vold gik det pludseligt stærkt for kvinderne, og allerede dagen efter den intime samtale havde de et frontalt sammenstød.

»I samme sekund jeg åbnede døren fløj Bodil ind - som en engel! Med læber som en anden sugekop, som gav mig mit livs varmeste, blødeste kys,« fortæller Betina.

Bodil flyttede ind hos sin transseksuelle nabo, og et halvt år senere blev de gift på rådhuset.

Far, kan vi stadig tumle?

Bodils to døtre på dengang tre og fem år kendte allerede Betina og havde set hende iført både kjole og makeup. Det gjorde starten for den sammenbragte familie noget nemmere.

»Hvis ikke vi havde kendt hinanden på forhånd, havde det været en meget sværere si-

Thailand er ifølge Betina Hvejsel et sandt mekka for transseksuelle. Her er ekspertisen enorm, og man kan få lavet »die ganze molevitten« om for cirka 250.000 kroner.

For det halve kan man købe de mere basale operationer, men så må man undvære hofteforøgelsen og den femininiserende ansigtskirurgi.

tuation for pigerne at komme ind til sådan en som mig.« konstaterer Betina.

De små piger var faktisk nogle af de første, der lærte Betinas sande jeg som kvinde at kende.

»Der var engang, hvor de skulle spise hos mig, og jeg står i køkkenet, da Bodil og Henrik kommer hen med pigerne. Jeg kan tydeligt huske det. Ida er skide sød, hun er sådan en lille bulldozer og har en lille hæs stemme. Så hun står og peger på mig, mens der kommer sådan en hæs lyd ud af munden på hende. Det var hendes grin,« fortæller Betina og griner selv ved tanken.

For Bodils piger var det derfor ikke et issue overhovedet at få en transseksuel papmor. Men Betinas egen datter vidste fortsat ingenting:

»Jeg stod på vippen. Skal jeg springe ud, skal det enten være fra Ringgadebroen eller i livet. Jeg var meget nede over det, for jeg var blevet tudet ørerne fulde med, hvordan det ville ødelægge livet for min datter.«

Snart kom den otte-årige pige på besøg hos far, og hun var nødt til at få besked om, hvad der foregik.

»Mit hjerte hamrede! Men så fortalte jeg hende det, og først stortudede hun jo. Jeg tænkte: nej, nej, NEJ, nu har jeg ødelagt min datters liv fuldstændigt, jeg har ødelagt ALT.«

Men allerede da hun havde fået et par minutter til at tænke over, hvad det indebar, at far i virkeligheden var en ekstra mor, var det ikke så slemt endda.

»Så sagde hun: Far, kan vi stadigvæk godt tumle engang imellem? – Ja, det kan du tro vi kan. Så var den ikke længere,« fortæller Betina.

Da de tre små piger allesammen havde fået nyheden og en børnevenlig forklaring, kunne de drøfte det i fællesskab på børneværelset. De legede i forvejen tit sammen og havde et godt forhold til hinanden. Samme aften som Betina var sprunget ud overfor lille Katrine, kom børnene pludselig stormende ud i stuen for at lægge neglelak på den nye mor. Nu var hun jo også en pige.

»Det var reaktionen. Det var meget varmt,« siger Betina, tydeligt rørt over at genfortælle den del af historien.

Videnskaben kan meget, men...

De to kvinder og deres døtre har på mange måder det liv, de drømmer om. Men snak-

ken om at få et barn sammen har været oppe at vende, og det er et lidt ømt punkt. Særligt for Betina.

»Jeg har den tanke, at der er mere og mere, der kan lade sig gøre indenfor lægevidenskaben. Så varer det nok ikke længe, før man også kan få børn som tidligere mand. Men vi har været omkring det, og jeg HAR tudet over det. Jeg ville utroligt gerne,« fortæller hun.

Hendes sæd blev ikke frosset ned forud for hormonkuren, men det er heller ikke afgørende. Bodil på 38 har båret to børn og synes på en måde, at det er nok.

»Hvis du kunne bære et barn indeni maven, SÅ var det bare fint. Jeg har nok et lidt andet forhold til det. Selvfølgelig kunne det være vildt dejligt, hvis vi to kunne lave et barn sammen, men jeg var selv efternøler, og det er ikke det fedeste i verden,« konstaterer Bodil.

Selvom man måske kunne tro det, er Betinas drøm om at udleve den ultimative kvindelighed, at sætte et barn i verden ikke en forfængelighedsbivirkning ved hormonkuren:

»Det handler om at se den kærlighed, vi har til hinanden, forenet. Det ville være helt fantastisk. Og det jeg tudede over var, at det ikke kunne lade sig gøre. Det ville være en livsdrøm. Men vi har tre fantastiske børn tilsammen.«

VIDSTE DU AT...

Mellem 0,5 og 1 procent af de danskere, der får foretaget en kønskifteoperation, fortryder beslutningen senere hen.

Far, far, terrier og barn

Lige siden Heino og Brian mødte hinanden for ti år siden, har de haft fantom-kriblen i æggestokkene. I dag er fyrene fædre til en hvid terrier på ni år og lille Lucca på tre. Med allerstørste fornøjelse udlever de den småborgerlige provinsbøssedrøm i Frederikshavn. *Af Dea Daily*

Lyshårede Lucca trisser rundt på parketgulvet i sin Hello Kitty-kjole, imens fædrene fortæller om deres lille familie. Når hun er hos dem, kan hun godt lide at være fin.

»Hun er meget mere piget her, end når hun er hjemme hos sin mor. Jeg ved ikke hvorfor,« siger Heino Pedersen og laver en uvilkårlig jeg-er-uskyldig-gestikulation med hænderne.

»Det er det første, hun siger om morgenen: Skal jeg have kjole på i dag? Det vil hun gerne,« fortsætter Brian Hansen.

Moderen er en lesbisk kvinde, som parret fandt sammen med for at kunne sætte et barn i verden. De to husstande deler tiden med datteren fifty/fifty, og det fungerer glimrende.

VILLE bare være far

Brian og Heino er begge fra Skagen, men mødte hinanden på chatstedet Ofir – det var før Boyfriends tid. Brian var 28 og Heino 22, de skrev ganske uskyldigt sammen om computerrelaterede emner. Men snart begyndte de at ses, og så gik det stærkt.

»Jeg var sammen med en pige før, og det var Brian også, så det kom lidt bag på os, at vi fik DE følelser. Vi vidste begge to godt, at der var lidt tendenser i den retning, men jeg havde ikke drømt om, at jeg skulle bo sammen med en fyr,« fortæller Heino med landets allernordjyskeste dialekt.

Allerede da parret sprang ud overfor venner og familie, tænkte de over konsekvenserne i forhold til fremtiden og børn. Adoption var ikke en mulighed, og tanken om rugemødre virkede temmelig fjern. I første omgang købte de Oliver, den hvide terrier, det var familieforøgelse nok til en start.

Men som årene gik faldt snakken oftere og oftere på det barn, der ikke fandtes i deres liv. Især Heino havde et stort ønske om at blive far.

»Jeg VILLE bare være far,« siger han og hæver øjenbrynene langt op i panden. Det biologiske aspekt havde ingen betydning for kæresten Brian, men han ville også rigtig gerne have børn.

” VI LOD HENDE
SELV BESTEMME,
HVAD HUN VILLE
KALDE OS. MEN
NU SIGER HUN:
JEG HAR TO FAR’ER.
FAR-BRIAN OG FAR. ”

På nettet begyndte de at søge kvinder, som var interesserede i et fælles børneprojekt og fandt til sidst Luccas mor. Hun boede i nærheden med sin kæreste, de svingede godt sammen, og efter et halvt års snakken frem og tilbage gik de i aktion, og hun blev hurtigt gravid.

Jeg har to far’er

I dag er Lucca tre år. Hun har kaldt Heino for far, siden hun begyndte at tale. For nyligt er hun også – på eget initiativ – begyndt at kalde Brian »far-Brian«.

»Vi lod hende selv bestemme, hvad hun ville kalde os. Men nu siger hun: jeg har TO far’er. Far-Brian og FAR,« fortæller Heino og stråler om kap med juletræet.

Brian ville også gerne have børn, men har hele tiden ladet Heino været det, man politisk ukorrekt kan kalde den primære far.

»Siden starten har jeg haft det sådan, at papirarbejde og alt det dér, det ordner han. Det skal jeg ikke blandes ind i. Men hun er lige så meget min datter, som hun er hans,« forklarer han.

Den lille pige har aldrig stillet spørgsmål til, hvorfor hun har to fædre. Omvendt

ved hun godt, at kærlighedsnormen hedder mand og kvinde.

»Hun ønsker sig Barbier i julegave og ved også godt, at der er en Ken. De sidste par dage har vi også snakket meget om, at hun har fået en kæreste henne i børnehaven, der hedder Malte,« fortæller Heino, »og når hun bliver stor skal hun giftes med Malte og have børn med Malte!«

Så langt så godt, men det kan nu godt være en kende indviklet for en tre-årig at få sit hoved omkring, hvordan verden og menneskers relationer hænger sammen.

»Den anden dag spurgte hun godt nok, om du var gift med din mor! Det ved jeg ikke helt, hvad jeg skal lægge i,« siger Heino til Brian med et smørret grin.

Samme skænderier som alle andre

Lucca har skiftet Hello Kitty-kjolen ud med Hello Kitty-nattøj. Hun pludrer med tandbørstningen ude på badeværelset, og bagefter lukker Heino døren ind til hendes værelse. Så er der ro.

Imens fortæller Brian, at der ikke er noget besvær ved at have en familie som

FRISØR
MICHAEL SKOV

ROSENGADE 34
8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 34 03

—

VISION

” VORES HVERDAG ER HELT ALMINDELIG.
LIGESOM ALLE ANDRE FINDER VI UD
AF HEN AD VEJEN,
HVEM DER HENTER HENDE, HANDLER IND
OG SÅ VIDERE. ”

deres. Ikke noget, som alle andre børnefamilier ikke også har fornøjelsen af i hvert fald.

»Vores hverdag er helt almindelig. Ligesom alle andre finder vi ud af hen ad vejen, hvem der henter hende, handler ind og så videre,« siger Brian, og Heino sætter sig igen i sofaen og byder ind:

»Vi har fuldstændigt de samme skænderier med hidsigproppen derinde, som alle andre forældre har med deres børn.«

I det hele taget er det ikke spor skrækindjagende eller utrygt at være åben bøsse i Frederikshavn, som man måske ellers kunne forestille sig.

»Vi har aldrig oplevet noget dårligt i den forbindelse, aldrig nogensinde. Der har da været et par råb nede i byen, når vi har været ude, men det er det,« konstaterer Heino.

Det kunne være hyggeligt med én til

Bagsiden af børnemedaljen er, at Brian og Heino må undvære deres datter halvdelen af tiden. Selvom det også har sine fordele, ville de allerhelst have hende boende på fuld tid.

»Vi vidste fra starten, at det var aftalen, men det er da hårdt. Når vi nærmer os onsdag, vil jeg gerne snart have hende tilbage, især nu hvor hun

bliver større. Da hun var en lille baby var det mere bare hårdt arbejde. Så stod vi der, to mænd med en baby, og havde ikke prøvet det før,« siger Heino, og parret kan ikke lade være med at fnise ved tanken om deres første baby minder.

På grund af deres usædvanlige frihed har de den ferie-politik, at de skal på én uges ferie med Lucca, farmor og farmor, - og senere en uges kæresteferie kun for de to.

»Så længe vi får lov! Det varer nok ikke længe, før hun begynder at brokke sig over, at hun ikke skal med på vores ferie,« siger Heino.

Mændene er tydeligvis meget glade for deres datter, og planen var faktisk også, at de skulle have haft et barn mere. Men Lucca blev født under stor tumult ved akut kejsersnit, og hendes mor tør ikke lægge krop til flere børn. De kunne selvfølgelig se sig om efter en anden biologisk mor, men det ville gøre hverdagen og den evige kalenderkoordinering endnu mere kompliceret.

»Det er dét, vi stopper her. Vi snakker da nogle gange om, at det kunne være hyggeligt at have én mere, så hun havde en legekammerat, men altså... vi er tilfredse med, at det lykkedes at få bare én,« siger Heino.

VIDSTE DU AT..

- Det bliver mere og mere almindeligt for fattige indiske kvinder at låne deres livmoder ud? Det er ikke ulovligt at være rugemor i Indien, og derfor har en sand industri kunnet udvikle sig, som både hetero- og homoseksuelle par benytter sig af. Kvinderne får, hvad der svarer til ti års løn i Indien for at bære andres barn og give det fra sig ved fødslen.
- Den storbarmede britiske model Katie Price, også kendt som Jordan, har meldt ud, at hun vil hjælpe sine nære bøssevenner med at blive forældre? 32-årige Katie har selv tre børn fra sit tidligere ægteskab med sangeren Peter André, og hendes nye kæreste er IKKE pjattet med idéen. Heldigvis udtalte hun i samme åndedræt, at hun vil have børn med ham først - det er Alex Reid, skuespiller og kampsports-gut, (verdens)kendt fra Celebrity Big Brother.

Din donor er en rar mand, ikke en far

Frej har lukket køkkenlågen ind til skabet under vasken og sidder i mørket og griner. Hans eget biologiske ophav er også mørklagt, men kun indtil han fylder 18 år. Nina og Line er hans mødre, og de har nøje udvalgt den donor, der forhåbentlig hjælper dem til at få i alt fire børn – det andet er allerede på vej. *Af Dea Daily*

»Kom ud af skabet, Frej!« kalder Nina og kan ikke lade være med at grine, da sønnen skramler rundt med opvaskebaljen inde under køkkenvasken.

Hun er gravid i 6. måned, deres søn på halvandet år skal have en lillesøster eller en lillebror. Nina Møller og Line Friis har haft vagtskifte, først var Line gravid, og nu er det så Ninas tur.

»Vi havde begge to lyst til at prøve det, og jeg synes, det er fedt at få lov til at opleve det fra begge sider. Ved Frej kunne jeg meget hurtigere mærke, at vi skulle have et barn. Nu er det lidt anderledes,« forklarer Line. Donoren til de to børn er den samme, og han er nøje udvalgt, fortæller parret fra Stavtrup vest for Århus.

Kendt eller ukendt donor?

Som alle andre homoseksuelle par med familieførøgelse i tankerne havde Nina og Line en hel del ting, de skulle have afklaret med sig selv og hinanden på forhånd. Hvem skulle være gravid først? Skulle donoren være en, de kendte i forvejen, eller ville de købe sig til portioner i sædbanken? Hvad med det juridiske?

»Det var svært, for vi ville gerne give vores børn mulighed for at få svar på deres spørgsmål senere hen. Men vi ville ikke risikere, at en mand kunne komme og kræve forældremyndigheden,« siger Line, mens Nina tanker Frej op med kød og kartofler.

Siden Nina ikke er biologisk forbundet til sin søn, ville hun ikke have det rart med, at der var en synlig far i hans liv.

»Jeg ville synes, at det var svært at se ham og Line. For hvad var JEG så? Så havde Frej jo både en far og en mor, og det er jeg ikke helt stor nok til at kunne klare,« erkender Nina med et skævt smil.

Det afgørende argument for at banke på sædbankens dør var dog, at det er umuligt at gardere sig 100 procent rent juridisk, hvis man får børn med hjælp fra en fyr, man kender.

Nina og Line (til højre) valgte en kendt donor til både Frej og deres kommende barn. De synes, det er rart at vide lidt om ungernes genetiske ophav, og at børnene har mulighed for at opsøge donoren, hvis de får behov for det en dag.

Indtil han har bortadopteret barnet, kan han nå at fortryde, og i praksis kan der blive en vældig ballade.

Line og Nina gik i stedet på nettet for at finde inseminationsklinikker og faldt over Diers Klinik i Århus og Stork i København.

»Så det blev selvfølgelig her i Århus. Vi kontaktede dem dernede og fandt ud af, hvordan vi lige skulle gøre. De rådede os til at købe sæden direkte igennem sædbanken, fordi vi gerne ville have flere børn med samme donor,« forklarer Line.

Donoren er en sund sejler-type

Først surfede parret rundt på cryobank.dk, men den europæiske sædbank på europeanspermbank.com var mere interessant, syntes de. Her kan man få alverdens oplysninger om de potentielle donorer.

»Det gik Nina meget op i! Jeg havde det sådan, at han gerne måtte ligne os lidt, men så var det lidt dét. Det var vigtigt for Nina, at han ikke »bare« var postbud eller var skaldet i en ung alder,« siger Line og kigger drillende over på Nina

»Ej, selvfølgelig kan det være fint nok. Men vi kiggede dem igennem og fandt kun tre-fire stykker at vælge imellem, fordi vi gerne ville have en donor med lyst hår og blå øjne og nogenlunde samme alder som os selv,« siger Nina, og Line supplerer:

»Barnet behøver jo heller ikke at komme til at minde om den person, man har fået sæden fra. Og vi ville alligevel aldrig kunne se ud fra sædbankens informationer, om han i virkeligheden var et svin.«

Eksistentiel helgardering

Det er en rar tanke at have i baghovedet, selvom den biologiske far til Frej ikke kommer til at spille nogen rolle i hans liv. I hvert fald ikke før drengen bliver 18 år og har mulighed for at tage kontakt til sin søstærke donor, hvis han har behov for det.

StorkKlinik

Angels come from heaven - babies too with a little help from...

Ønsker du at skabe familie?

På StorkKlinik har vi Nordeuropas største kendskab til den særlige proces, det er at beslutte at danne en anderledes familie, som lesbisk eller single kvinde.

Respektfuld insemination

Vi bestræber os på at være et godt alternativ til andre fertilitetsklinikker og lægger vægt på at din insemination bliver en omsorgsfuld og personlig oplevelse, som du kan tænke tilbage på med glæde, når du sidder med din store mave eller dit ønskebarn i armene.

Find ud af mere

Besøg os på www.storkklinik.dk

STORKKLINIK - STORE KONGENSGADE 40H, 1 - 1264 KØBENHAVN K
TEL 3257 3316 - info@storkklinik.dk - www.storkklinik.dk

Den kREatiVe type?

Vi har også en donor til *dit* barn

Ring og hør om dine muligheder for donorinsemination

diers|klinik

Grønnegade 56, 1 sal | 8000 Århus C | Tlf.: +45 2022 8587 | www.diersklinik.dk

” JEG HAR DET RIGTIG
GODT MED,
AT HAN HAR MULIGHEDEN,
FOR JEG VILLE SELV HAVE
BRUG FOR DET,
HVIS DET VAR MIG.
DET HANDLER IKKE
OM AT HAVE EN FAR, MEN
OM AT SE, HVOR
MAN GENETISK
STAMMER FRA. ”

»Jeg har det rigtig godt med, at han har muligheden, for jeg ville selv have brug for det, hvis det var mig. Det handler ikke om at have en far, men om at se, hvor man genetisk stammer fra. Men det kan være, at han er skide ligeglad, måske er det nok for ham, at han har muligheden,« siger Nina og trækker på skuldrene.

»Jeg ved ikke, hvordan jeg selv ville have det. Men det er for ærgerligt, hvis han vokser op og får det behov, og det så er en helt lukket bog,« fortsætter Line

Frej er kun halvandet år og har ikke udviklet et sprog endnu. Men når han lærer at tale, kommer faderbegrebet formentlig på bordet som ét af de store emner næst efter saftevand og Bamses Billedbog.

»Når han bliver stor nok til at forstå det, vil vi forklare ham, at to mødre ikke kan få et barn, og der derfor er en sød mand, som har hjulpet os. Men det skal ikke gøres til et drømmebillede om, at der er en far derude,« lyder det fra Nina.

Tre børn mere

Literprisen er så høj hos sædbanken, at selv garvede benzinkøbere ved Statoil ville blive blege i masken. Derfor køber lesbiske

par et vist antal små portioner af sæd, så dråberne rækker længst muligt.

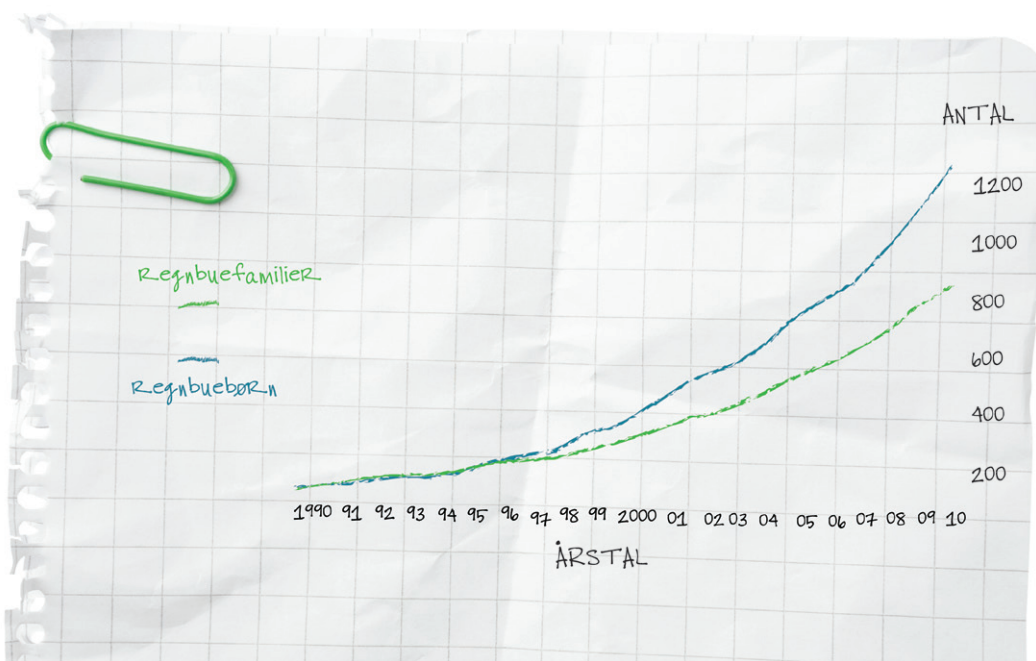
Line og Nina købte 22 såkaldte »strå« fra den samme donor og håber at få i alt fire børn ud af dem. På Diers Klinik fik de at vide, at der gennemsnitligt bruges otte strå til hvert barn, men Frej og hans lille efterfølger tog heldigvis kun fem.

»Hvad har vi betalt for Frej? 20.000 kr?« spørger Line.

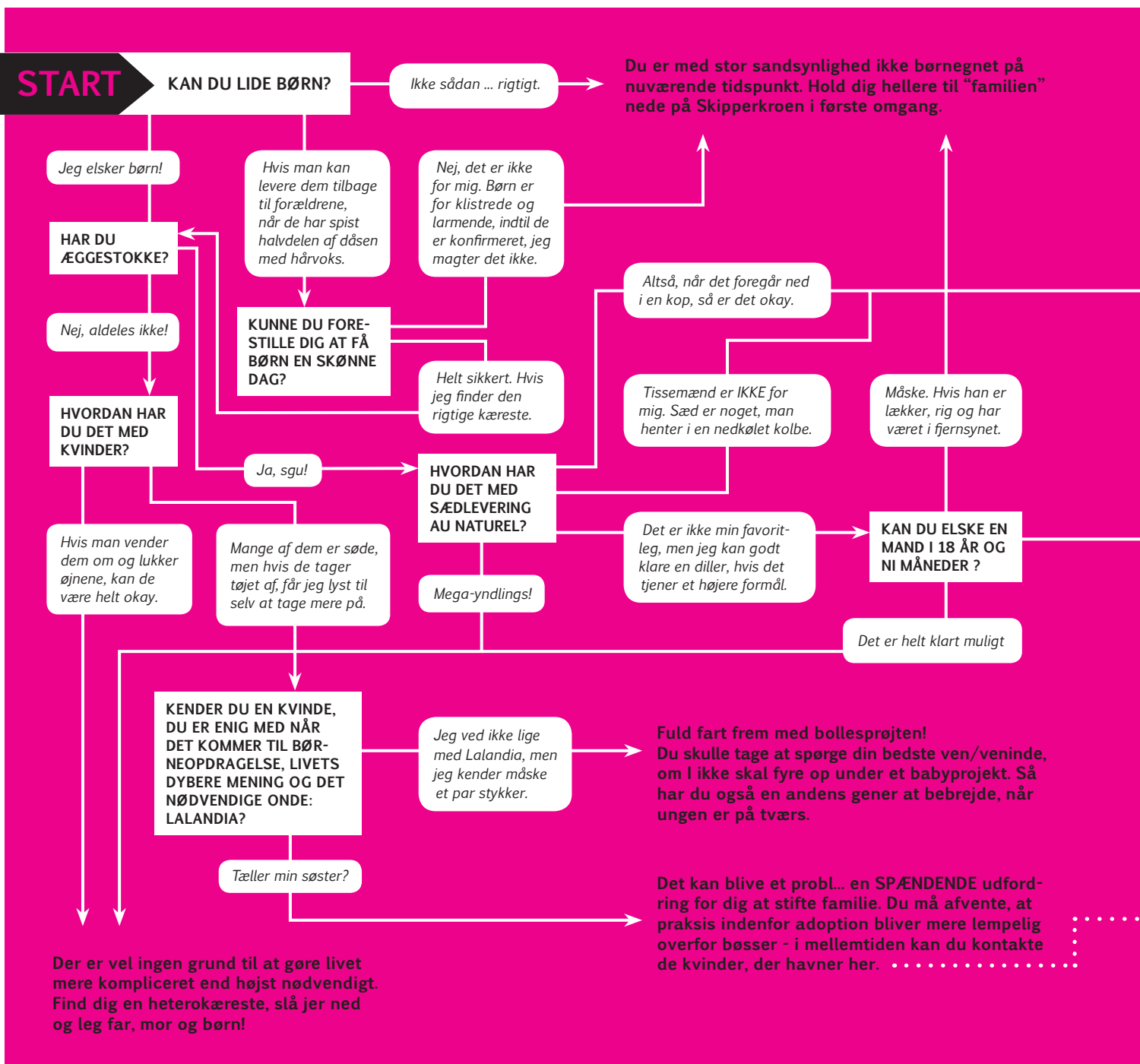
Det var vist noget i den stil, inklusiv jordemoderbesøg og andre graviditetsrelaterede udgifter. Nina venter det fjerde medlem af den lille familie, men hvis de næste graviditeter ikke går helt så uproblematisk som de første, må parret opgive drømmen om en stor familie med fire børn.

»Hvis vi fik tre børn og ikke havde mere sæd, så ville vi ikke få flere. De skal have samme donor, så de ligner hinanden lidt,« understreger Nina, og Line uddyber:

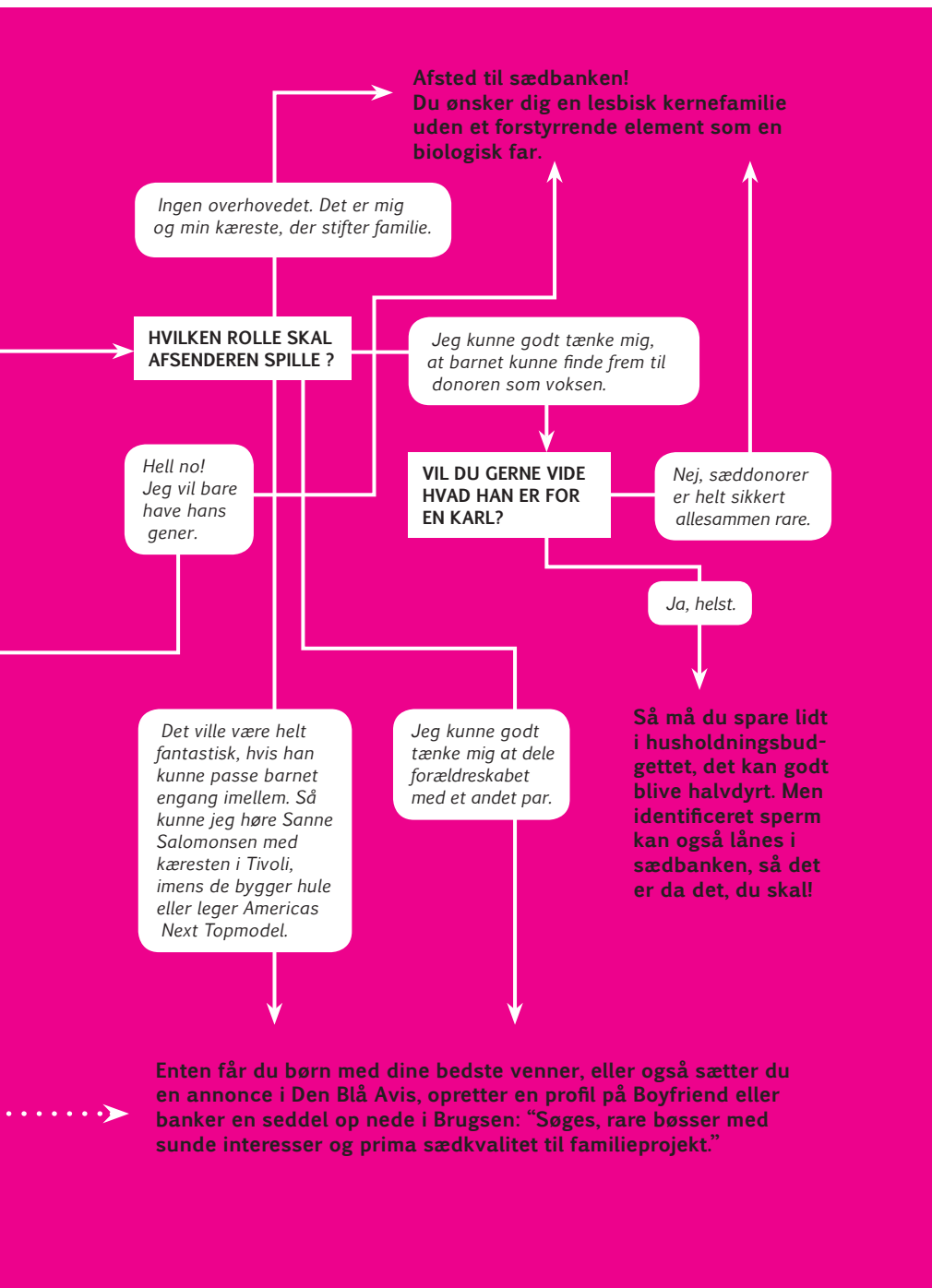
»Det er dejligt, at børnene har den her ukendte side sammen og kan spejle sig i hinanden.«

Sådan laver du *din* regnbuefamilie

Det er ét stort kaos derude! Lesbiske mangler sædceller og bøssers børneprojekter har et svagt led i kæden, når det kommer til opbevaring af fosteret. Find vej i virvaret af forplantningsmuligheder her på siderne.

ADVARSEL!

PROUD! Magazine kan ingenlunde påtage sig ansvaret for hjernesvage beslutninger foretaget på baggrund af dette flowchart.

Resultaterne er givet med ethvert forbehold for dit potentielt virkelighedsferne selvbillede og illusoriske opfattelse af verden, herunder begrebet familie. Omvendt tager nærværende magasin gerne en del af æren, hvis du med succes stabler en familie på benene.

Når regnbuefamiliens farver blegner

af Ina Frandsen

Jeg var i selskab med tre regnbuefamilier nytårsaften 2009. Vi var flere børn end voksne, og jeg tænkte meget på, ja indrømmet, mig selv og mine nytårsforsætter for det nye år. Ved Gud, jeg ønskede fred og sundhed til alle, og mest af alle til mine tre små børn og min kære kone.

En kone, der godt nok var blevet så underligt fjern på det seneste. Men er det ikke det, der sker i enhver småbørnsfamilie? At forældrene bliver så distancerede og usynlige i konturerne overfor hinanden? Man er så ophængt, udhængt og rundbarberet på albuerne af at skifte ble, lave mad, gøre rent og have et fuldtidsjob, at ens hjertenskær bliver det sidste i rækken af gøremål.

En mor ud af seks til denne nytårskomsammen fortalte, at der i forlængelse af alle regnbuefamilierne, der var dukket op i de senere år, nu også kom skilsmisser.

”Skilsmisser!”, tænkte jeg, ”det er da løgn.” Når man har børn sammen, må man da klemme ballerne sammen. Også selvom de hænger i laser eller måske er blevet unaturligt store. Godt, jeg ikke ytrede mine tanker out loud i den hyggelige nytårsstemning. To dage senere fandt jeg ud af, at min kone havde en affære med en kvindelig kollega. Min verden, som jeg kendte den, sprang læk og vandet fossede indover os og vores lille regnbuefamilie på fem.

Ni år efter vores første knald, var der bare ikke mere knalderi. Godt nytår, siger jeg bare.

Jeg vil ikke gå i detaljer. Bare fortælle om nogle af de besværligheder, der møder forældre og børn undervejs – og især når kærligheden ikke længere rækker til at redde familien.

Drømmene udklækkes

En god idé, når man planlægger familie, er at være enige om, hvad man vil. Vær sikker på, at din partner vil det samme som dig. Ellers risikerer du flere år senere at få bemærkninger om, at du har bestemt det hele, bestemt for lidt, eller at der var en opvask, du aldrig tog.

Hvor mange børn, vil I have? Hvem skal føde? Hvem skal barsle og hvor længe? Og især: hvor tæt skal jeres børn ligge på hinanden aldersmæssigt? Sørg for at være *helt* enige om det.

Vi lagde dem vel rigeligt tæt. Storesøster fødte jeg i sommeren i 2006, og min eks fik drengene lige før nytår 2007. Der er altså kun halvandet år imellem storesøster og tvillingerne. Vi blev noget overraskede, da vi fik at vide, at der var tvillinger på vej. De blev til efter en insemination med samme donor og fremgangsmåde som storesøster. Alle synes at have sådan en romantisk forestilling om tvillinger, og det havde vi også selv. Det er ekstremt skægt og dejligt,

” **TO DAGE SENERE FANDT JEG UD AF, AT MIN KONE HAVDE EN AFFÆRE MED EN KVINDELIG KOLLEGA. MIN VERDEN, SOM JEG KENDTE DEN, SPRANG LÆK OG VANDET FOSSEDE INDOVER OS OG VORES LILLE REGNBUEFAMILIE PÅ FEM.** ”

Min tid med børnene

Mandag tirsdag onsdag
storesøster

Hver anden torsdag og fredag
storesøster + tvillingerne

Hver anden lørdag og søndag
storesøster + tvillingerne

men der er dølen dytme også hårdt mer-arbejde ved to i forhold til én. Det pres, det lagde på os med tre små blebørn, vil jeg ikke ønske for nogen. Heller ikke selvom vores børn er vidunderlige.

Vi havde fået så mange velmenende råd, men fulgte ikke rigtigt nogen af dem. Vi ville selv, kunne selv og troede rent faktisk, at det kunne lade sig gøre. Et andet råd må være: hent forstærkninger.

Husk at tilbringe tid med din ægtefælle uden børn, og husk at tilbringe tid med dig selv, så du ikke bliver utydelig som menneske. Ingen af delene fik vi praktiseret særlig tit.

Efter alt er gået galt

Der er i reglen ikke mange forskelle på en heteroseksuel skilsmisse og en homo-seksuel. Man skal ansøge om de samme separationspapirer, gøre boet op og man må finde ud af, hvordan børnene skal have det fremover.

Vi har begge adopteret hinandens barn/børn, og de er derfor ligeså meget mine som dine børn. Men især mens børnene er små vil jeg tro, at der er en biologisk faktor, som gør sig gældende.

Ingen af os havde kunnet "bytte" biologiske børn, altså sådan at forstå, at jeg primært tog tvillingerne og min eks primært storesøster. Dertil er båndet til det

biologiske barn for stærkt, også den anden vej. Vores børn havde altid den biologiske mor som den primære person, og så kom »medmor«. Nu bruger jeg et ord, nogen måske tænker som fortærsket, forjættet og forhadet i homo-sammenhæng, men det lå *naturligt* til vores afkom at søge deres "madmor" førend deres "medmor". Måske er det et urinstinkt, der gør sig gældende.

Jeg vil skynde mig at pointere, at ingen af børnene kan undværes, ej heller elskes de med forskellig styrke. Det er en helt absurd tankegang, for har man fulgt dem fra fødsel og er deres mor, er det noget der følger én overalt i hele ens liv. Med en indbygget nødvendighed, glæde og altomfavnende kærlighed. Og min eks har det selvfølgelig på samme måde.

Men i en situation, hvor man ikke kan fordele børnene en uge hvert sted, fordi det simpelthen er for hårdt for én person, at tage sig af tre børn i den alder i mere end fire dage i træk, så må der en anden model til. Det var i hvert fald, hvad vi kom frem til. Vi lagde mange forskellige skemaer og kiggede på dem, alt imens vi prøvede at glemme, at de børn som altid var sammen, nu måtte bo hver for sig indimellem. Og at alt det, de har kendt, ikke mere er til.

Vi har forsøgt at tilgodese, at de trods alt skal have mest mulig tid sammen som sø-

skende uden at have for mange skift frem og tilbage mellem os. Når børnene bliver ældre, bliver modellen måske ændret, men nu fungerer det ganske fint. Børnene har fire dage sammen hver uge, storesøster er mest hos mig og tvillingerne hos min eks. Vi har heldigvis været ret enige om alt, der har med børnene at gøre. Delebørnskonceptet har selvfølgelig den uomtvistelige triste hage, at jeg ikke ser mine sønner så ofte mere.

Der er INGEN, der følger alle de gode råd, de får igennem livet. Man begår alle de fejl, man nu bliver nødt til, for at få hverdagen til at hænge sammen. Og er det ikke også det, der betegner en familie i dag, uanset om den er hel eller skilt, homo eller hetero? Nemlig at vi hele tiden ligger i forhandlinger med, hvad der kan lade sig gøre på den ene side og så vores drømme på den anden side?

Men on a parting note vil jeg sige, ja, vi var forelskede og vi elskede hinanden. Resten er, som de siger, historie.

Annelysen

Skal Lars lave børn med Bo?

af Anne O'Manne

Henne i børnehaven sagde vi gerne, at lille Emma var mor og så var Marcus far, og så kan Mathilde og Emil være børnene. Moren er den, der laver mad og passer børnene, og faren er ham den skrappe, der altid har travlt med at gå på arbejde og læse avis.

Der er en grund til, at det hedder ”far, mor og børn”. Det er jo sådan, en rigtig familie ser ud. Det gjorde den i hvert fald i 1950, og hvorfor ændre på noget, når det fungerer?

Problemet er bare, at vi desperat holder fast i et koncept, der IKKE fungerer. Mange tusinde gifte par bliver skilt hvert år, og hvert år mister flere tusinde børn den såkaldte kernefamilie. Den traditionelle 50'er-familie er efterhånden kun noget, der eksisterer i vores opskruede forventninger og illusioner.

Men betyder det, at vi er parate til at gøre op med, hvad en kernefamilie er? Vi har vænnet os til enlige forældre og sammenbragte familier. Og vi har vænnet os til, at det skal være møgbesværligt for homoseksuelle at få børn. Så længe det er så besværligt, er det også svært at se det som naturligt.

Men hvad nu, hvis homoseksuelle ikke skulle kæmpe for retten til adoption, æg- og sæddonorere? Hvad nu, hvis Lars kunne lave et biologisk barn med sin elskede Bo?

fortsættes på næste side

Problemet er bare, at vi desperat holder fast i et koncept, der IKKE fungerer. Mange tusinde gifte par bliver skilt hvert år, og hvert år mister flere tusinde børn den såkaldte kernefamilie. Den traditionelle 50'er-familie er efterhånden kun noget, der eksisterer i vores opskruede forventninger og illusioner.

Men betyder det, at vi er parate til at gøre op med, hvad en kernefamilie er?

Vi har vænnet os til enlige forældre og sammenbragte familier. Og vi har vænnet os til, at det skal være møgbesværligt for homoseksuelle at få børn. Så længe det er så besværligt, er det også svært at se det som naturligt.

Men hvad nu, hvis homoseksuelle ikke skulle kæmpe for retten til adoption, æg- og sæddonorere? Hvad nu, hvis Lars kunne

lave et biologisk barn med sin elskede Bo?

Det lyder som noget fra en tåkrummen- de amerikansk komedie med en østrigsk/ californisk guvernør i den ene af hovedrol- lerne. Det er dog ikke sikkert, det bliver ved med at være urealistisk.

For seks år siden fandt et amerikansk for- skerhold en teknik, der med tiden kan gøre det muligt for bøssepar at få biolo- giske børn.

Ja, bevares, de får ikke en pille, der gi- ver dem en livmoder, så der skal stadig en rugemor ind i billedet. Men barnet vil være Lars' og Bos biologiske barn.

Forskerholdet fra University of Pennsyl- vania tog stamceller fra mus og fandt en teknik, der kunne få cellerne til at udvikle sig til helt normale ægceller, der med lidt held, kunne udvikle sig til et sundt foster. Der er langt fra mus til mand, men det åb- ner faktisk op for muligheden for, at man

kan lave en ægcelle fra Lars og befrugte den med en sædcelle fra Bo.

Og det er ikke kun mændene, der fylder traditioner og "det naturlige" ned i en pose og svinger den rundt i luften. Kvinderne er lige i hælene på dem. Et britisk forskerhold ved navn Hinxton-gruppen var i 2008 tæt på at kunne lave stamceller fra kvinder om til sædceller. Og med lidt held kan den teknik være klar allerede i 2013.

Men inden vi helt afskriver det modsatte køn, må vi nok påregne en større debat om etik. Stamcelleforskning er traditionelt noget, der kan presse etik-debatten helt op det felt, hvor ding-ding-ding-lyden gi- ver tinnitus.

Man kan så spørge sig selv, om man ikke snart skal finde noget nyt at hidse sig op over? For er den debat ikke ved at være lidt gammel?

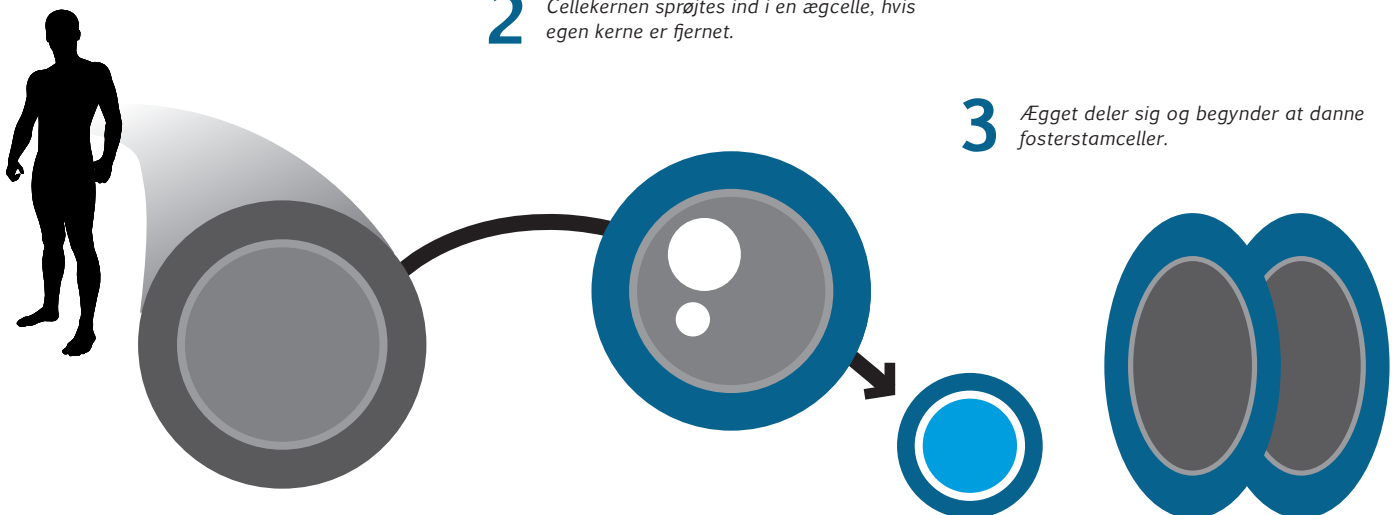
ÆGCELLEN TRIN FOR TRIN

Det er faktisk enkelt at lave en kunstig ægcelle. Forskerne skal kort fortalt finde de sædceller, der minder mest muligt om ægceller og trykke ctrl + v MANGE gange.

1 Man tager en almindelig celle, for eksempel fra huden, fra en mand eller en kvinde.

2 Cellekernen sprøjtes ind i en ægcelle, hvis egen kerne er fjernet.

3 Ægget deler sig og begynder at danne fosterstamceller.

” OG HVAD MED DE STAKKELS BØRN, DER SKAL VOKSE OP HOS LOUISE OG METTE? PIGER, DER BLIVER OPDRAGET TIL AT TRO, AT SKOVMANDSSKJORTER ER GALLATØJ, OG AT KRONRAGET ER DET NYE PINK. ”

Man kan jo også forsøge at trække synet ud af middelalderen og se på det som naturlig udvikling. Forskning viser, at stamceller med stor sandsynlighed kan give lamme førligheden tilbage inden for en overskuelig fremtid. Og man siger nok heller ikke nej tak den dag, det viser sig, at man ved hjælp af stamceller kan helbrede kræft og AIDS.

Det er sandt nok, at uden forskning og den såkaldte udvikling ville en mand aldrig kunne få et biologisk barn med en anden mand. På den måde kan vi ikke løbe fra, at det er unaturligt. Men måske bliver begrebet »unaturligt« med tiden udvandet, fordi det unaturlige overgår af udvikling, som kan redde liv.

Men visse organisationer er sikkert allerede gået i gang med at producere bannere og kampråb, fordi man skal kæmpe imod alt det, der ikke er, som Vor Herre skabte det. De huler i kor i angst for, at Lars og Bo skal pakke deres lille søn ind i lyserøde fjerboaer og tvinge det stakkels barn til at tage pailletter på i skole.

Og hvad med de stakkels børn, der skal vokse op hos Louise og Mette? Piger, der bliver opdraget til at tro, at skovmandsskjorter er gallatøj, og at kronraget er det nye pink.

Homoseksualitet er i øvrigt også smitsomt, arveligt og der er vel grænser for, hvor mange falske mennesker – og ikke mindst falske familier – der er plads til i verden.

Hvis det mod forventning lykkes at få modstanderne til at indse, at vi må lade forskningen gå sin gang, må vi nok lige holde hurra-flagene i ro lidt endnu. For nede i bunden af argumenthatten ligger de gamle, slidte argumenter, der også slæbes frem i debatten om homoseksuelles ret til at adoptere:

Et barn har brug for en mor og en far.

Ok, vi kan blive enige om, at et barn har brug for forældre. Det skal være forældre, der elsker barnet ubetinget. Forældre, som vil dedikere deres liv til at give barnet tryk-
hed. Og samtidig give det en tung ballast af selvværd, så det kan blive en god voksen, der har overskud til at behandle andre mennesker ordentligt, og som har modet til at gå efter sine drømme.

Ja, bevares, men det vil blive mobbet så meget i skolen, at det vil blive nedbrudt.

Ok, skal jeg tale lidt langsomt, så du får det hele med? Tryghed og selvværd er den største antimobbemagnet. Hvorfor skulle et barn ikke kunne få det fra to forældre af det samme køn? Personligt har jeg set adskillige eksempler på familier, der udadtil var indbegrebet af kerne. Men inde i den fine villa gik børnene i tusind stykker af dårligt selvværd, mens forældrene havde for travlt til at se, hvordan de virkelig havde det.

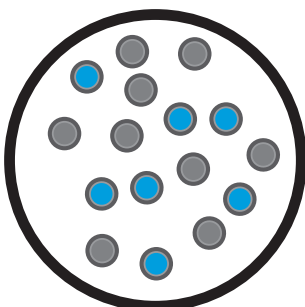
Ja, men et barn har altså stadig bedst af at have en mor og en far.

Ok. Eller man kunne også se det på den måde, at godt forældreskab ikke handler om køn, men om at være et menneske med styr på prioriteterne?

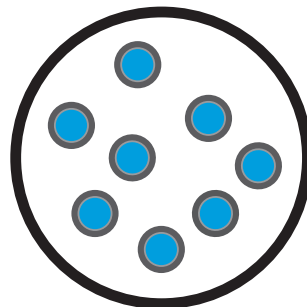
Det er ikke godt at vide, om det nogen-
sinde bliver muligt at få et biologisk barn med en person af samme køn. Forskerne råber højt om deres resultater, så de kan få penge, men det er langt fra altid, at resultaterne bliver virkelighed. Enten fordi det var lidt for ambitiøst eller fordi, der står en gruppe mennesker uden for med et banner og råber: »Forkert, uetisk, unaturligt, uansvarligt.«

Det ville dog klæde os at klappe i omkring det unaturlige og i stedet gøre vores bedste for at gøre de næste generationer til ordentlige mennesker.

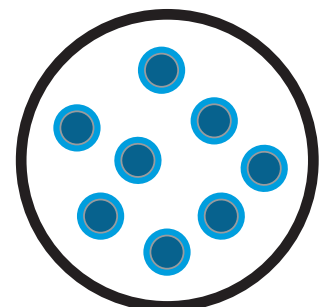
4 Fosterstamcellerne kan dyrkes i en skål i laboratoriet, og efter 12 dage kan man sortere de æg-lignende fra (ses med blå).

5 Dem dyrker man for sig, og efter tre uger minder de om æggestokkenes follikler.

6 Efter cirka fire uger frigør celledækken et modnet æg, næsten ligesom når en kvinde har ægløsning. Bare uden humørsvingninger.

KLÆD DIG MED STOLT HED HOS

PROUD !

SE HELE
UDVALGET
PÅ PROUD.DK

WWW.PROUD.DK

HERRE T-SHIRT

Klassisk t-shirt. Forkrympet.
Rund hals med ribkant
100% bomuld.

PRIS FRA
79 KR

HERRE HOODIE

Klassisk hætteweathshirt med
kænguru-lomme. Kraftig kvalitet.
Blød, børstet inderside.

PRIS FRA
269 KR

LADY T-SHIRT

Kortærmet feminin t-shirt i behagelig
bomulds kvalitet med stretch for
bedste komfort og pasform.

PRIS FRA
139 KR

FCKH8

Støt kampen mod diskrimination.

Alt overskud går til FCKH8 -kampagnen (udtales Fuck Hate), som støtter de grupper, der går forrest i kampen mod Prop 8 og for homoseksuelles ret til at gifte sig.

Den støtter grupperne: American Foundation for Equal Rights, Lambda Legal, Courage Campaign og Equality California.

HVID UNISEX
T-SHIRT

FRA
99 KR

SORT GIRLFIT
T-SHIRT

189 KR

KALENDER 2011

59 KR

MINI-BADGES

15 KR

SORT AMERICAN
APPAREL T-SHIRT

189 KR

Find vej i klichéjunglen

ANMELDELSER. Familiehylden på PROUD!s filmlager har både skønne, velproducerede komedier med overraskende twists - og film, der er noget SINDSSYGT lort. Det kan være svært at se forskel udenpå coveret, men her giver vi de mest markante titler et par uomsvøbte ord med på vejen. Og vidste du, at der findes et par danske børnebøger med særlig relevans for regnbuefamilier? *Af Tine Kristensen*

Klik på dette ikon for at se trailer og/eller købe filmen

Av, min hjerne! Måske havde de fået to udråbstegn, hvis de havde sparet os for deres bras.

Nok ikke noget, du kommer til at tage ned fra hylden mere end en enkelt gang.

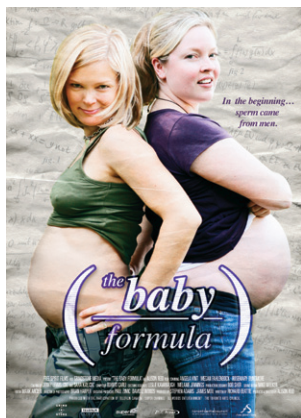
Ikke dårligt. Den er absolut et kig værd.

Seje sager, som hører hjemme i alle seriøse samlinger af homse-lir.

Øjeblikkelig homo-evergreen! Bør hyldes med konfetti og offentligt kampsnaveri over hele kloden.

THE BABY FORMULA

Instruktør: Allison Reid
USA, 2008, 82 min

Once, sperm came from men ...

Lesbisk graviditet og vejen dertil er en kæmpe homo-kliché, i og med at emnet er fortolket sønder og sammen i komedier, dramaer, kortfilm, tv-serier og så videre. Med svingende held, der har givet resultater lige fra det hjertevarmende og charmerende til det urealistiske og tåkrummende. Jeg har set det gjort på mange, mange måder, men aldrig som i *The Baby Formula*. Sjældent har jeg været så positivt overrasket over en lesbisk film.

Filmen er et "mor og mor"-drama med et lille sci-fi twist. Den tager fat i den teoretiske mulighed for, at to kvinders stamceller kan blive til både æg og sædcelle, så et barn reelt ingen biologisk far har. Og så er der double-up! Filmens velspillede kvindelige hovedpersoner, Athea og Lilith, er nemlig gravide med hinandens børn. Samtidig.

Portrættet af Athea og Liliths parforhold og kemien imellem dem er lige på kornet, og filmens plot er originalt. Og selvom det umiddelbart handler om et videnskabeligt eksperiment med lange fremtidsudsigter, er *The Baby Formula* i bund og grund en film om kærlighed og dét at skabe en familie sammen. En forbandet god film!

PATRIK 1,5

Instruktør: Ella Lemhagen
Sverige, 2008, 103 min

Fuck you, you fucking fuck!

Sven og Göran vil gerne have børn og bliver godkendt til adoption. De bliver imod alle odds tilbudt en dreng ved navn Patrik. Men nogen har sat kommaet forkert, så Patrik er ikke 1,5 år - han er 15!

Med "Fuck you, you fucking fuck" som livsfilosofi er han langt fra det centrum for deres regnbuefamilie, de havde drømt om. Sven og Görans parforhold i parcelhuskvarteret er i det hele taget ikke en dans på lyserøde roser. Forholdet har skævheder og udfordringer, der kræver hårdt arbejde, hvis det skal overleve. Tænk sig: ligesom et RIGTIGT parforhold!

Filmen balancerer konstant på et knivsæg mellem kliché og originalitet i sit portræt af det normalitets-hungrende bøssepar og deres overraskende familieførøgelse. *Patrik 1,5* er en lettilgængelig film, der både er sjov, lun og prikker lidt til alle homo-fordommene. Både omverdenens og vores egne.

TICK TOCK LULLABY

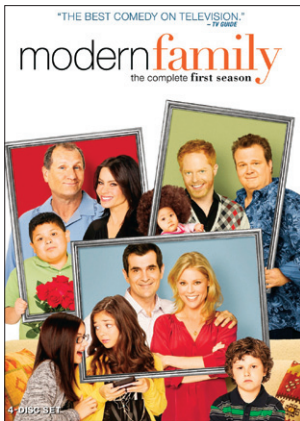
Instruktør: Lisa Gornick
UK, 2007, 73 min

Tik, tak, tik, tak, zzzzzz

Instruktøren Lisa Gornick spiller, som i sin første spillefilm *Do I Love You*, selv hovedrollen i denne historie om et lesbisk pars søgen efter den perfekte donor. Gornick har tydeligvis en forkærlighed for at overplastre sine film med fablende voice over, og ikke en specielt spidsfindig én af slagsen. Det virker mest af alt irriterende, når man har sat sig ned for at få en visuel oplevelse og konstant skal FORKLARES, hvordan hovedpersonen har det, og hvad hun tænker. Hvis du ikke kan komme igennem med dit budskab i den dér film, du forsøger at skrue sammen, så lav en lydbog næste gang.

Gornick forsøger i *Tick Tock Lullaby* at peppe den visuelle side op med illustrationer udført af den tegneserietegnende hovedperson. Stregen er meget fin, men illustrationerne er oftest temmelig lige-gyldige. Ganske som resten af filmen. De grundlæggende "baby-tanker" i forbindelse med parrets projekt er relevante, interessante og værd at kigge nærmere på. Filmen er det bare ikke.

MODERN FAMILY

Steven Levitan, Christopher Lloyd (ja, det er ham fra Tilbage til Fremtiden)
USA, 2007, 24 afsnit á 30 min

Moderne mockumentar-kliché

Man bør måske ikke sætte en Tarantino-fan til at anmelde amerikansk sødsuppe, men *Modern Family* fik et forsøg alligevel. Jeg er ikke en sitcom-pige, men hvis du er, har denne serie på sin vis nogle meget fine kvaliteter. Alene det faktum, at det er den første serie på amerikansk tv, der har et bøssepar med barn som en fast del af castet, er værd at klappe i hænderne over.

Serien får på sin egen sitcom-måde (læs: karikeret og stereotyp) portrætteret bøsseparret Cameron og Mitchell ret troværdigt. Et af seriens største aktiver er den måde, parret og deres adopterede datter indgår i seriens ganske komplicerede familieforhold på. For eksempel med en lidt homo-forskrækket far, som på sin egen vis holder af og accepterer dem. Hvis man er til sitcom- og mockumentary-stilen, er serien absolut hæderlig, men "slå-sig-på-lårene-af-grin"-sjov er den ikke set med danske humorøjne, og den håndholdte kamerastil virker ofte decideret forstyrrende.

THE KIDS ARE ALL RIGHT

Instruktør: Lisa Cholodenko
USA, 2010, 106 min

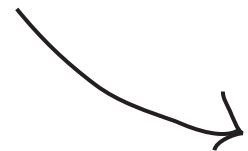
Mere end all right

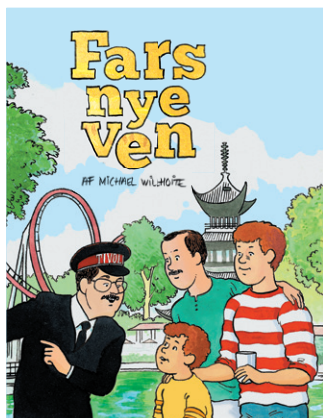
Hvis du ikke har set denne film, så er det bare om at komme af sted. Men mon ikke du har? Samtlige af landets filmanmeldere har i hvert fald været i biografen til *The Kids Are All Right* og har haft en mening om den. Langt størstedelen var absolut venligt stemt, og jeg forstår dem godt. Det er et velspillet, morsomt og frem for alt ægte portræt af regnbuefamilien anno 2010.

Filmen behandler det lesbiske parforhold og tilhørende familieliv seriøst og respektfuldt, mens publikum får tydeliggjort både seksualitet og familie som brogede og svært definerbare størrelser. Samtidigt har den så uforskammet meget overskud, at den får os til at grine af os selv, mens resten af verden griner med os. Det er sympatisk, livsbekræftende og rørende at se Julianne Moore og Anette Benning give den som lebbepar med ægteskabelige udfordringer, og man skal være mere kynisk end gennemsnittet, hvis man ikke efter filmen tænker: »Jeg håber, at de to bliver sammen for altid.«

og lidt til ungerne

Michael Willhoite
Møller Forlag
Vejludsalspris 149,-

FARS NYE VEN

Sød, men forældet

For 20 år siden udkom *Fars Nye Ven* for første gang i USA. Derovre er titlen *Daddy's Roommate*, og det er på mange måder en banebrydende bog, der har skabt megen ballade på de amerikanske biblioteker. Fra 1990 til 1999 lå den som en stabil nummer to på American Library Associations liste over bøger, der oftest blev forsøgt forbudt. Set gennem danske 2011-briller kan det knibe med at forstå al den ståhej.

Fars Nye Ven fortæller uden abstraktion eller kreativitet, hvordan en lille dreng konstaterer, at fars nye kæreste er en mand.

Drengen er ligeglad. Som han siger: kærlighed er kærlighed, og bøsser er også rare mennesker - tænk sig! Historien er sød, uskyldig og leverer budskabet om, at homoseksualitet er okay helt uden forstyrrende fnidder. Men børnebogen er samtidig endimensionel, og tiden er til dels løbet fra den. Illustrationerne er, med undtagelse af en ny, påklistret og fordansket Tivoli-tegning, meget amerikanske og "made in the 80's". *Fars Nye Ven* har absolut sin berettigelse som must-have på grund af sin status som homo-litterær milepæl, men kan bestemt ikke stå alene som godnatlæsning i en familie - uanset forældrenes seksualitet.

Helene Goldberg
Turbineforlaget
Vejludsalspris 228,-

SLOTTET MED DE MANGE VÆRELSE

For alle - inkl. regnbuebørn

Den fler-dimensionalitet, man kan savne i *Fars Nye Ven*, er til gengæld helt central i *Slottet med de Mange Værelser*. Historien handler om et kærestepar, der, guidet af frøen Freddy, begiver sig på en tur igennem børneslottet i deres søgen efter løsningen på deres barnløshed.

På deres vej forbi Doktor Tern, Prik, Blomst og Strib møder parret blandt andre et lesbisk par, som leder efter en sæd-donor. I stedet for at gøre dét at være regnbuebarn til noget enestående, afbilledes det her som endnu en måde, man kan blive til på. Det er en klog lille bog, der viser regnbuebørn, at de har deres berettigelse. Præcis ligesom barnet, der har fundet sine

forældre ved adoption eller kunstig befrugtning, og det gør bogen helt uden at svøbe dem i regnbueflag, løfte armene i vejret og skrig "ligestilling!". Børnene vil bare gerne forstå, hvordan de er blevet til og bekræftes i, at der findes andre ligesom dem.

Frøen stiller alle de dumme spørgsmål, det søgende par er sympatisk og hjerteligt, og hver gang man læser bogen, opdager børnene nye, spændende ting, der kan snakkes om. Der er alt i alt tale om en alsidig, sjov og dialogskabende børnebog, som er et rigtigt godt redskab til at hjælpe regnbuebørn til at forstå, hvordan de er blevet til.

LONE & Philip

BYGGER REDE

STINE
 HENDE OURE FRA
 STINESTREKEN.DK

NÆSTE NUMMER

RELIGION

Udkommer 4. april 2011

**Har du en historie, du gerne vil fortælle?
Et billede du gerne vil skyde?
Eller noget helt tredje?**

Så vil vi gerne høre fra dig.
Kontakt Tine Kristensen på info@proud.dk

PROUD !

Magasine

PORTRÆTTER

MØD 2 FORSKELLIGE REGNBUEFAMILIER

HELTEN GØR STATUS

SØREN LAURSEN

FREMIDEN

NÅR LARS OG BO
KAN LÆGGE EGNE ÆG

ANMELDELSER

PATRIK 1,5
TICK TOCK LULLABY
THE KIDS ARE ALL RIGHT

REGNBUEFAMILIER